

**KSP AB
Temsilcilerine
Açık Konuştu:**

“Emperyalist Avrupa Devletlerinin Temsilcileri Olan Sizlerden Çözüm Adına Beklentimiz Yoktur!”

İki toplumlu Ledra Palace görüşmelerine katılan KSP Siyasi Büro üyesi Mehmet Birinci, geçen ayki oturumda bir konuşma yaptı. Kıbrıslı Türklerle Yüksek Temas Grubu temsilcilerinin de katıldığı toplantıda Birinci, Kıbrıs sorununun çözümü konusunda iyimser olmadıklarını

belirtti. Kıbrıs sorununda yedi tarafın devrede olduğuna dikkat çeken Birinci, “Biz emperyalist güçlerin uluslar arasındaki sorunları dostluk ve kardeşlik ilişkileri çerçevesinde çözmekten aciz olduğumu çok iyi biliyoruz” ifadelerini kullandı.

■ sayfa 7’de

Kıbrıs’ta **Aylık Siyasi Gazete**

SOSYALİST GERÇEK

Haziran 2008, Yıl 12, Sayı:258 Fiyatı:1.50 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CERPHE HÜKÜMETİ!**

**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

LAÜ’de Örgütlülüğe Karşı Yapılan Baskılara

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP), LAÜ’de gerçekleşen grevle ilgili görüşlerini kamuoyu ile paylaştı. KSP bildirisinde CTP hükümetine dönük ağır eleştirilere yer verildi.

■ “Ülkemiz işçileri ve emekçileri CTP’nin sermayeden yana olan duruşunu görmeli ve emekten yana, ilerici örgütlenmelerle baskılara karşı direnmelidir” ifadelerinin kullanıldığı bildiride, bilimsel, demokratik eğitim sisteminin ve tüm diğer insani hakların sınıfsız, sömürsüz toplumsal yapıyla elde edileceği vurgulandı.

■ KSP bildirisinde, tüm işçi ve emekçilere birleşme ve birlikte mücadele verme çağrısı yapıldı.

K
Y
M
C

**Örgütlü Mücadeleyle
Yanıt Verilmelidir!**

Zor Olan Burjuva Temelde Anlaşmadır

KSP, teknik komiteler ve çalışma gruplarına dair görüşlerini, yayınladığı basın bildirisini ile duyurdu. Bildiride, Kıbrıs sorununda burjuva-emperyalist temel terk edilmediği sürece sorunun çözümsüzlüğe mahkum olacağı vurgusu yapıldı.

■ sayfa 4’te

Zor Olan Burjuva Temelde Anlaşmadır

İki yıl önce “İkinci Büyük Halk Ayaklanması” olarak bilinen geniş kitle gösterilerinin ardından Nisan ayında yapılan seçimlerde köylülerle yoksul kesimler seçimlerin galibi oldu.

■ sayfa 11’de

Kıbrıs’ta Kızıl 1 Mayıs!

1 Mayıs bu yıl üçe bölündü. Birinci eylem Dev-İş öncülüğünde Sarayönü’nde, ikincisi aynı saatte güneyde Elefteria Meydanı’nda, üçüncü eylem ise 18.00’de İnönü Meydanı’nda gerçekleşti. Güneydeki kutlamalara KSP’nin Stalin bayraklarına AKEL’in gösterdiği tutum gölge düşürdü.

■ sayfa 14’te

Bu Sayı Neler Var...

Makaleler

Ulus Tanımı ve Diyalektik.....	3
Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen	
Yalanlar.....	9
Nepal'de 230 Yıllık Kırallık Çöktü.....	11
"Demir Adam" Filmi ve Emperyalist Savaş	11
İyiki Doğdun Büyük Önder.....	15

Köşe Yazıları

Kavgamız.....	4
Sosyalist Gözlem.....	5
Yakın Takip.....	6

Haber-Yorum

Zor Olan Burjuva Temelde Anlaşmadır!.....	4
Kara Çarşambalar Devam Ediyor!.....	5
KSP AB Temsilcilerine Açık Konuştu.....	6
Kıbrıs'ta Kızıl 1 Mayıs.....	14

Kültür-Sanat

Barış.....	8
Kıbrıs Halkı.....	8

Bilim Dünyası

ISIS Mikroskobu.....	12
Ucuz Dizüstü Bilgisayar ve Microsoft.....	12
Bilimde Grid Bilgisayar.....	12

Dünyadan

Bolivya, Petrol ve Telefon İşletmelerini	
Millileştirdi.....	13
Meksika'da Özelleştirmeye Karşı İsyan.....	13
Paraguay'da Seçim.....	13
Almanya'da Posta İşçileri Grevde.....	13

Arka Sayfa

KSP'den Eyleme Destek.....	16
----------------------------	----

KSG'den Okuyucuya

Örgütlenme ve Mücadele!

Ülkemizin kuzeyi grevlerle çalkalanıyor.

Emekçi kesimler üzerindeki baskı ve sömürü katmerlenerek artarken, sendika ve birliklerin eylemleri gündeme damgasını vuruyor.

Bunun en belirgin örneklerinden bir tanesini de KTOEÖS'ün eylemleri oluşturdu.

IMF ve Ankara tabanlı liberal politikalarla emekçilerin kazanılmış haklarına saldırıya geçen CTP-ÖRP hükümeti, yaşam koşullarını her geçen gün zorlaştırıyor.

Kapitalizmin dünya genelinde yaşadığı açmazların ve krizin izleri ülkemizde de görülüyor, haliyle emek örgütleri de mücadele yolunu seçiyor.

Lefke Avrupa Üniversitesi'nde (LAÜ) işten atılan öğretim üyelerinin, hatta sendikaya üye olduğu için işten atılan master öğrencilerinin, haklarının iade edilmesi ve böylesi anti-demokratik, baskıcı ve şantajcı uygulamalara karşı sendika ve partiler seslerini yükseltirken, hükümet kanadı ile onun beslemesi birtakım basın-yayın kuruluşları bu sorunu emekçiler ve emek örgütlerinin üzerine nasıl yıkabileceklerinin hesabını yaparak akla hayale gelmedik gerekçelerle sendikalara ve çalışanlara saldırıyor.

Ancak güneşi balçıkla sıvayamazlar.

Çalışarak yaşamını kazananların yaşam koşulları her geçen gün kötüleşirken, zam üstüne zam yapıp emekçinin cebindekiler bir gecede değersizleştirilirken buna sessiz kalmak geçtik sendikacılığı, insan olmanın gereğini dahi yerine getirememek anlamına gelir.

Bu meyanda LAÜ'de yaşananlara karşı sessiz kalmamak ve sendika ile eğitimcilerin hak arama mücadelesine destek vermek kendine en azından insanım diyen herkesin görevi olmak durumundadır.

KTOEÖS grevinin sona ermiş olması, sendikaların eylemlerinin biteceği anlamına gelmez, bilakis süreç emekçiler üzerindeki ekonomik ve sosyal baskısını artırdığı oranda tepkilerin oluşması olağandır.

LAÜ grevinde ortaya çıkan bir başka sonuç da, örgütlü mücadelenin önemidir.

Özel üniversiteler anlamında bir ilk denebilecek bu deneyimden başarıyla çıkılmasının ön şartı, örgütlülüğü artırmak ve dayanışmayı sağlamlaştırmaktan geçer.

Sadece özel üniversitelerde değil, ülkemizdeki özel sektörün tüm alanlarında sendikal örgütlenmeye hız verilmek zorundadır.

Sadece lafla değil, "yapılmalı-edilmeli" söylemleriyle değil, ellerimizi taşın altına sokarak emekçilerin sendikalarda gerçekten örgütlenebilmesinin pratik çalışmalarına başlanmalıdır.

İşyerleri, sendikaların görev alanlarına göre belirlenmeli ve profesyonel sendikacılar, işyerlerindeki öncelikli olarak ilerici, demokrat, devrimci unsurların desteklerini kazanarak emekçiler sendikalaştırılmalıdır.

Elbette öngörülen veya öngörülemeyen zorluklar kapımıza dayanacaktır.

Ancak örgütlenmemiş özel sektör işçilerinin sorunları ve ileride yaşayacaklarının, bu zorluklardan daha ağır olacağı akıldan bir an bile çıkartılmamalıdır.

Geleceğimiz, örgütlenmededir.

Gücümüz, örgütümüzdedir.

Tüm emekçiler sendikalarında ve partisinde örgütlenmelidir.

Kendine emekten yana, ileriden ve dahi devrimden yana diyenlerin taşın altına elini sokmasının zamanı çoktan gelmiş, geçmektedir.

Herşey emekçilerin örgütlülüğü için!

Herşey emeğin özgürlüğü ve iktidarı için!

Ulus Tanımı ve Diyalektik

Ulus kavramı her zaman ve her şart altında aynı içeriğe sahip değildir. Çünkü yansıttığı, ifade ettiği toplum türü her zaman ve her şart altında aynı şekilde kalmaz. Değişir.

Diyalektiğin temel prensibi de bize zaten her şeyin yer ve zaman tarafından şartlandırılmış olduğunu, yani yer ve zaman içinde değiştiğini öğretir. Değişmeyen hiçbir şey yoktur. O halde uluslar da değişirler. O halde ulusları ifade etmek için kullandığımız ulus kelimesinin, bu kavramın içeriği de yansıttığı, ifade etmek için kullandığımız ulustaki değişimleri izah edecek şekilde değişikliğe uğrar. Çarlık ve Şubat 1917 devrin sonrası şartlarında bahsi edilen Rus ulusuyla, Ekim 1917 Devrimiyle Rus burjuvazisinin devrilip proletaryanın iktidar olması sonrası ortaya çıkan Rus ulusu farklıdır. Birincisinde burjuvazi ulusun parçasıdır. Hatta iktidardadır. Ve ulus burjuva bir ulustur. İkincisinde burjuvazi artık ulusun bir parçası değildir. Proletarya iktidardadır. Ve ulus artık sosyalist bir ulustur.

Rus ulusu Rus ulusudur. Ama artık değişmiştir. Ulus kavramı görüldüğü gibi iki farklı içeriğe sahip olarak kullanılmaktadır. Yer ve zaman değişmiştir. Rus ulusu değişmiştir. Rus ulusunu anlatırken kullandığımız ulus kavramı da değişmiştir. Ne de olsa sadece ve basitçe diyalektikçi değiliz. Aynı zamanda materyalistiz de. Kullandığımız kavramlar değişmekte olan doğayı, toplumu ve düşünceleri anlatmak için kullandığımız kelimelerdir. Ele aldığımız ulus değiştiği için, o ulustan bahsederken kullandığımız ulus kelimesinin ifade ettiği şeyler de değişmiştir. Hem o kelimeyi kullanan hem de bu kullanımı duyan, okuyan kişi bu basit olgunun farkında olmak zorundadır.

O zaman Stalin'in ulus tanımı yaptığı ilk yazılarında "modern uluslar"dan bahsettiği ve o dönemki "modern uluslar"ın da burjuva uluslar oldukları görülecektir. Bugün, eski Çarlık Rusyası yıkılıp onun yerine onlarca sosyalist ulustan oluşan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği kurulduktan sonra, yani sosyalist uluslar oluştuğundan sonra burjuva ulusların "modern"liğinden eser kalmamıştır. Artık onların tümü de geri ve gerici uluslardır.

Sosyalist ulusların yenilgiye uğramış ve de yok edilmiş olmaları bu olguyu değiştirmez. Dünya, sosyalist ulusları görmüştür, sosyalist uluslar doğmuştur ve artık ancak ve ancak sosyalist uluslar modernlerdir. Burjuva uluslar eskimiş, yaşarken ölü olan, ölü oldukları için de çürümekte olan, çürürken de dünyayı mahvetmekte olan uluslardır. Bila istisna hepsinin acil olarak değiştirilmeleri, modern uluslar haline, sosyalist uluslar haline getirilmeleri gereklidir. Yoksa dünya hayretmeyecektir.

Kapitalizm öncesi şartlarda aynı dili konuşan topluluklar aynı topraklarda yaşarken, kültürel olarak ortak eğilimlere sahipken bile farklı feodal beylikler tarafından yerel ekonomik faaliyet türü nedeniyle birbirlerinden koparılmakta, aralarına siyasi olarak da sınırlar çekilmekteydi. Farklı siyasi otoriteye uyum göstermek zorundaydılar. Bu nedenle toprak, dil ve kültürel olarak ortaklık arzeden yaşam birleşme yönünde değil bölünme yönünde gelişmekte ve var olmaktaydı. Halbuki burjuvazinin başlattığı iktisadi faaliyet türü, ortak pazarın oluşturulması etrafında şekillenen iktisadi faaliyet türü ortak pazar etrafında oluşturulan iktisadi birlik temelinde toprak, dil ve kültürel birliği de garantiler ve böylece bu bölünmüş toplumları burjuva bir ulus olarak birleştirir ve burjuva bir ulus olarak oluşturur. Burjuva ulusları burjuva iktisadi faaliyet etrafında, burjuva ulusal kültür ve burjuva ahlak anlayışıyla oluşturan, bu oluşum sürecinde onlar arasındaki feodal sınırları yıkan, merkezi bir siyasi otorite kurarak toprak birliğini oluşturan, böylece dildeki ayrışma eğiliminin yerine birleşme ve tek dili oluşturan burjuvazidir. Burjuva ulusu burjuvazi oluşturur.

Dil, toprak, kültür ve iktisadi yaşam birliğine sahip, tarihi olarak oluşmuş istikrarlı insan topluluğu. Stalin'in ilk ele aldığı dönemlerde burjuvazi tarafından burjuva iktisadi faaliyet temelinde şekillendirilen bir toplum türü. Burjuva bir toplum. Burjuva ulus.

Ekim 1917 devrimiyle ulus oluşturmak faaliyetinde proletarya aktif unsur olarak devreye girmiştir. Birincisi, mevcut burjuva

ulusu değiştirmiştir. Burjuvaziyi bir sınıf olarak yok etmiş, burjuva ulusun iktisadi faaliyetini ortak mülkiyet temelinde sosyalist iktisadi faaliyete, burjuva kültürel ve ahlaki yapısını proleter kültürel ve ahlaki yapısına dönüştürerek sosyalist ulusları oluşturmuştur.

İkincisi, kapitalizm öncesi şartlarda yaşayan, burjuva uluslar olarak oluşmamış halkları bizzat kendi önderliğinde, sosyalist iktisadi faaliyet temelinde, proleter kültür ve ahlak anlayışıyla sosyalist uluslar olarak şekillendirmiştir. Burada ulusların oluşumunda toprak birliğinin sağlanmasında proleter iktidarın ve ulusların proletarya tarafından sosyalist uluslar olarak oluşturulmasının fayda ve kolaylığını da görmekteyiz. Burjuvazinin güçlüsü böylesi ulusları ezer ve bölerken, proletarya onlara destek olmakta ve birleştirmektedir. Bir yanda ulusların burjuva uluslar olarak oluşmasına engeller ve onların paramparça edilmesi ve savaş ve açlımlarla yıkılıp yok olmanın eşiğine getirilmesi. Öbür yanda onların sosyalist uluslar olarak hızla gelişmesi ve birleşmesi.

Bir yanda burjuva uluslaşma -daha doğrusu ulu-asallaşmama. Diğer yanda proleter uluslaşma, dayanışma, gelişme, ulus ve uluslararası birleşme.

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

- Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 5 YTL.
- Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 4 YTL.
- Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 4 YTL.
- SSCB'de Sosyalizm-Kominizmin İnşası ve Geriye Dönüş Sorunu Üzerine- Derlemeler. J. V. Stalin. 5 YTL.
- Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 5 YTL.

Hamur Kağıda Broşürler:

- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 4 YTL.
- Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 4 YTL.
- Tarihi Materyalizmin Çarpıtıcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 3 YTL.
- Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 4 YTL.

- Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesneliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 3 YTL.
- Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 3 YTL.
- SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 3 YTL.
- Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 3 YTL.
- Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 2 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü(I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 3 YTL.
- Kıbrıs Sosyalist Partisi I. Olağan Kongresi Faaliyet Raporu ve Mesajlar. 48 Sayfa. 3 YTL.

Kavgamız

yusufalkim@yahoo.com Yusuf ALKIM

Teori ve Pratik Eylemlilik

Marksist-Leninist mücadelede teori ve pratik birlikteliği bilinen bir konudur.

Marksist-Leninist teoride yetkinleşmeden girilecek pratik çalışmada sorunlar yaşanması kaçınılmazdır, dahası yanlış pratiklere girilmesi ihtimali yüksektir.

Aynı şekilde pratik mücadeleye yansıtılmayan teorik birikim o birikime sahip olan kişilere özel olarak kalır ve bunu kitlelere yansıtmadan Marksist-Leninist teori hak ettiği yeri bulamaz.

Kıbrıslı komünistler olarak 1 Mayıs öncesinde sahip olduğumuz sınırlı kadro ile teori ve pratiğin birlikteliğini uygulamaya çalıştık.

1 Mayıs öncesinde düzenlenen dayanışma pikniği, afişleme, bildiri dağıtımı ve bire bir ilişkilerin devreye konması gibi çalışmalar örgütlü ve disiplinli bir şekilde yerine getirildi.

Bu süreçte gerçekleştirdiğimiz pratik, bizler açısından yapabileceklerimizi ve yapamayacaklarımızı görmek ve deneyimler elde etmek bakımından önemli bir kazanım oluşturmuştur.

Bu deneyimleri kazanca dönüştürebilmenin yolu dar bir kadro ile gerçekleştirilebilen bu pratiği gazete gibi araçlarla tüm kitleye yansıtmak ve gazeteyi okuyanların da bu deneyimlerden kazanımlar elde etmesini sağlamaktır.

Bu yazının yazılma nedeni de zaten budur.

1 Mayıs sürecinde yürütülen pratik çalışmalarda öne çıkan en önemli noktalar; kadrolarımızın kısıtlı olmasından dolayı çalışmalarımızın kadroların daha yoğunlukta olduğu Lefkoşa bölgesinde yürütülmesi oldu.

Örgütsel olarak öncelikle önümüze konması gereken sorunların başında Lefkoşa dışındaki bölgelerde zayıf olan örgütlenme sorunudur.

Yaşadığımız pratik deneyim ayrıca sınırlı sayıdaki kadrolarımızın giderek yetkinleştiğini ve örgütsel olarak verilen sorumluluğu yerine getirmede giderek daha başarılı olduğunu göstermiştir.

Yani bugün önümüze koymamız gereken temel görev Lefkoşa bölgesinde oluşturulan örgütlülüğün diğer bölgelere de taşınması olmalıdır.

Yaşanan pratik süreçte bir kez daha öne çıkan bir diğer önemli konu ise özellikle özel sektörde çalışan gerek yerli gerekse yabancı işçilerin örgütsüzlüğü sorunudur.

İlişkiye geçtiğimiz çok sayıda işçinin ülkede var olan sendikalardan şikayet etmeleri ve kendileri ile hiç bir sendikandan ilgilenmediğini vurgulamaları dikkate alınması gereken bir konudur.

Önümüzdeki süreçte Kıbrıslı komünistlerinin önünde duran bir diğer önemli görev de özellikle özel sektörde çalışan işçileri sınıfsal temelde örgütleyebilecek bir sendikal mücadelenin başlatılmasıdır.

1 Mayıs sürecinde yaşanan pratiğin kapsamlı değerlendirmesini gazete sayfaları üzerinden yapmak muhakkak ki mümkün değildir. Öne çıkan noktalar bu şekilde özetlenebilir. Önümüzde duran görevleri saptama ve örgütlü bir şekilde ele almak önemlidir.

Kısaca özetleyecek olursak; bugün için görevimiz örgütsel yapının güçlendirilmesi ve pratik mücadele içerisinde koşullarımızı da göz önünde tutarak, kitleye yönelik propaganda-ajitasyonun örgütlenmesi olmalıdır.

Gazetenin geliştirilmesi ve daha geniş bir kitleye ulaştırılması sorunu da bu kapsamda ele alınmak zorundadır.

Daha örgütlü ve daha güçlü bir yapılanma için ilerlemek gerekir!

İlerlemek için ise kolları sıvamak gerekmektedir!

İlerlemek isteyenler dağınıklığı artık bir kenara bırakıp kollarını sıvamaya başlamalıdır!

KSP, Mehmet Ali Talat tarafından son dönemde yapılan açıklamaları değerlendirerek bir basın bildirisi yayınladı. KSP Merkez Komitesi tarafından yapılan açıklamayı aynen yayınlıyoruz.

Zor Olan Burjuva Temelde Anlaşmadır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak son dönemde teknik komiteler ve çalışma gruplarının çalışmalarını kaygı duyarak takip etmekteyiz. Güneydeki seçimlerden sonra yaratılan "iyimserlik havası"nın bir yanılsama olduğunu tespit etmenin çok da zor olmadığını düşünüyoruz. Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın son yaptığı ve kamuoyu yaratan açıklamaları, bu tespitimizi doğrular niteliktedir. Cumhurbaşkanı Talat da "iyimserliğini" koruyanlardan. Ancak verdiği demeçler, onun da süreç konusunda çıkmaza girdiğini göstermektedir. Haziran ayında başlayacağı söylenen müzakere sürecinin daha hangi burjuva zemine yürüyeceği konusunda dahi anlaşma sağlanabilmiş değildir. Bu durumda Haziran ayında neyin müzakeresini, hangi temelde yürüteceklerdir? Kıbrıs sorununun kangren olmuş dalları arasında yer alan mülkiyet, garantiler ve vatandaşlık gibi başat konularda Talat'ın yaptığı açıklamalar, kendisinin bile bu süreçten bir sonuç alınacağına inanmadığını göstermektedir. Mülkiyet konusunda Talat'ın "herkesi ilgilendiren çözümü karmaşık bir sorun" nitelemesi görecelidir, soruna nereden baktığınızla ilintilidir. Mülkiyetle ilgili çalışma grubundan da konunun zorlu olacağı sinyallerini aldığını belirten Talat, düzen savunucularının mülkiyet sorununun

çözümünde iflas ettiğinin bir başka örneğidir. Talat'ın mülkiyet sorununun çözümü konusundaki formülünü de halkımız merak etmektedir. Bu çözüm nedir? Formül neye dayandırılmıştır? Eğer zenginlerin, büyük toprak sahiplerinin ve özel mülkiyetin kutsanmasına dayandırılan bir formül ise, bunu hiç gündeme getirmeden çöpe atmak gerekir! Çünkü sorunu çözmeye başarısız olacağı, hatta üzerinde bir uzlaşmaya varılmasının bile imkansız olacağı açıktır, nettir. Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'nin mülkiyet sorununun çözümü de, düzen taraftarlarının iflas etmişliği kadar nettir. KSP, Kıbrıs'taki tüm büyük toprak ve mülk sahiplerinin, Kilise ve Evkaf'ın mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesini ve bu mülklerin yoksul, mülksüz işçi, köylü ve emekçilerin kullanımına verilmesini öngörmektedir. KSP, yabancı askeri üslerin konuşlandıkları toprakların da karşılıksız olarak devletleştirilmesini savunmaktadır. Ancak Talat ve Hristofyas cepheleleri özel mülkiyetin kutsallığı gibi aynı burjuva temelde hareket etmelerine rağmen uzlaşmaya varamamakta, mülkiyet sorununu burjuva önerileriyle içinden çıkılmaz hale

getirmektedirler. Önerileri, formülleri, zeminleri kangren getirmekten başka bir işe yaramamaktadır! Garantiler ve vatandaşlıklar konusunda Talat'ın yine "zorlu" nitelemesi, burjuva çerçevede hareket eden politikacılar açısından gerçekten de zorludur! Kıbrıs sorununun yaratıcıları olan emperyalistler ve yerli işbirlikçilerinin varlığına karşı çıkmayanlar, onlarla birlikte Kıbrıs sorununu çözmeye çalışanlar, dahası onlarsız bir ülke ve dünya düşünemeyenler için garantiler konusu elbette zorludur. Çünkü garantörlerin garanti etmek istedikleri çıkarları birbirlerine uymamakta, her görüşme süreci emperyalist çıkarların tartışılmasına, her anlaşma havası emperyalistlerin rant kavgasına dönüştürülmektedir. Partimiz KSP'nin garantörler konusundaki tavrı açıktır, nettir. KSP, ülkedeki tüm emperyalist asker, üs, kurum, kuruluş ve birliği reddeder. Onların varlığının Kıbrıs sorununun çözümsüzlüğü demek olduğunu ilan eder. Kıbrıs sorunu, ancak emperyalist zincirden kurtulmakla mümkündür. Vatandaşlıkların da olası görüşme sürecinde zorluk teşkil etmesi yine bizim değil, emperyalistler ve yandaşlarının sorunudur. KSP, burjuva siyasi

çıkarlar uğruna, asimilasyon hedefleri ile ülkeye nüfus aktarılmasına karşıdır. Ancak, KSP'nin vatandaşlıklar konusundaki siyaseti de ülkede ekmek parasını kazanan işçi ve emekçileri mağdur etme yönünde değildir. KSP, Kıbrıs'ın kurtuluşu, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin zaferi için mücadele eden, katkı koyup savaşan, ülke işçi sınıfının kurtuluşu için hareket eden ve kökeni ne olursa olsun tüm işçi, köylü ve aydınların adadaki varlığını meşru ve haklı görür. Onlar, yeni kurulacak ülkenin vatandaşları olacaklardır. Cumhurbaşkanı Talat'ın açıklamaları ve KSP dışındaki tüm partilerin sürece "ihtiyatlı bir iyimserlikle" yaklaşıyor oluşları bir yanılsamadan ibarettir. KSP, sürece dair olumlu izlenimler beklememekte, beklenmesini de doğru bulmamaktadır. Daha zeminde bile anlaşamayanlar, şimdiden "zorlu konular, zorlu sorunlar" gündeme getirenler emin olunuz ki anlaşamayacaklardır! Sürece dair iyimserlik için; yukarıda bahsettiğimiz nedenlerden ötürü bir neden yoktur. Çözüm; KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetindedir! Yaratılmaya çalışılan umut dolu balonlara, bu yanılsamaya karşı mücadele edilecektir.

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Çözumsuzlüğün Keyfini Çıkarmak

Hristofyas ve Talat'ın pompaladıkları tüm olumlu havaya rağmen Kıbrıs sorununun çözüleceğine ilişkin umutlar iyice azalmış görünüyor.

23 Mayıs tarihinde yapılan Hristofyas - Talat görüşmesi başından dahi gereken ilgiyi görmedi.

Yıllardır toplumlararası görüşmeleri destekleyen, iki bölge, iki toplumlu federal bir çözümü destekleyen veteran kalemler bile, burjuva emperyalist güçler arasında bir uzlaşmadan başka bir şey olmayacağını, böylesi bir çözümün bile, belki en az 20-30 yıl sonra gerçekleşebileceğini yazıyorlar.

Başlangıçta AB destekli bir çözüme çok inanan Afrika gazetesi yazarlarının dışındaki bir kısım yazar da umut pompalamak ve "lider"leri cesaretlendirme vaazlarına son vermiş görünüyorlar.

Son olarak Halkın Sesi yazarlarından Özcan Özcanhan da büyük güçler istemeden Kıbrıs'ta herhangi bir çözüm beklemenin bir hayal olduğunu yazdı.

Böyle yazmakla da çok doğru bir tespitte bulundu.

Görünen o ki barış yanlısı tüm düşünürler, gazeteciler, toplum aktivistleri, kısacası genel olarak tüm barış yanlısı çevreler, büyük güçler istemeden Kıbrıs'ta emperyalist bir barış elde etmenin mümkün olmayacağını kavramaya; yani emperyalist güçlerin Kıbrıs'ta bir burjuva barışı yapmaya bile şu anda istekli olmadıklarını ve hatta bunu engellediklerini görmeye ve seslendirmeye başladılar.

Ama bunu yaparken önemli bir noktayı eksik bırakmaktadırlar. Büyük güçler istemeden 'barış'

olamayacağına ve büyük güçlerin çıkarları da şimdilik statükonun korunmasından yana olduğuna göre, barış yanlısı güçler olarak ne yapmamız gerek?

Bu soruya yanıt bulamadığımız sürece Kıbrıs halkını karamsarlığa ve teslimiyete itmekten başka bir şey yapmıyoruz demektir.

Kıbrıs'ta barışı engelleyen güçlerin Hristofyas ve Talat olmadığı açık. Denktaş ve Klerides ve hatta Papadopoulos için de rahatlıkla aynı tespiti yapabiliriz. Kıbrıs'ta barışı engelleyenler Denktaş, Papadopoulos ve Klerides de olmadı.

Yerli 'liderler' dediklerimizin misyonu, emperyalist efendilerinin isteklerini yerine getirmek, emperyalizme sadakatte kusur etmemektir. Herhangi bir emperyalist uzlaşma sözkonusu olduğunda belirleyici hiçbir rolleri yoktur. Bu konuda, onlar zurnanın son deliği bile olamazlar.

Bu somut gerçekliği teslim ettikten sonra yapılacak iki şey var;

a) Ya oturup çözümsüzlüğün keyfini çıkaracaksınız; yani, 'bizim emperyalistlere gücümüz yetmez' diyerek yağmadan, talandan, hırsızlıktan siz de pay koparıp gününüzü gün etmeye bakacaksınız, 'nasıl olmasa ölümlü dünya, böylesi sorunları çözmek bana mı düştü' diyeceksiniz (ki bugünkü CTP yönetici klğinin yaptığı tamı tamına budur);

b) Ya da adada barış olması için gerçek bir vatansever mücadeleye, emperyalist güçlere karşı mücadeleye girişeceksiniz.

Hal böyle olunca 'Büyük güçlerin işine gelmediği için şimdilerde Kıbrıs'ta çözüm beklemeyin' diyenlerin tavrına şaşmamak elde değil! Hem gerçeği göreceksiniz, sorunun nereden kaynaklandığını tespit edeceksiniz; hem de bu sorunun ortadan kaldırılması için parmağınızı bile kıpırdatmayacaksınız; ve hatta bu sorunu yok etmek için mücadele edenlere karşı tavır takınacaksınız? Yani siz de çözümsüzlüğün keyfini çıkarır bir durumda olacaksınız! İstedığınız

gerçekten bu mu? Bu kabul edilebilir bir davranış biçimi olamaz!

Kıbrıs'ta çözümün önündeki engel emperyalizm ise, bu engeli ortadan kaldırabilmek için emperyalizme karşı mücadele etmeliyiz.

Bu amaçla KSP'nin ortaya koyduğu Anti-Emperyalist Birleşik Cephe stratejisi her yurtseverin artık ciddiyetle incelemesi gerekli bir yaklaşımdır. Bu strateji Kıbrıs halkına, güçlerini birleştirerek, ülkedeki yabancı işçilerden de destek alarak, komşu ülkelerin işçi ve emekçi halkları ile de geniş bir ittifak kurarak emperyalizme karşı mücadele etmeyi, emperyalizme karşı direnmeyi ve sadece Kıbrıs'ta değil tüm Ortadoğu'da emperyalizmi yenmeyi kurtuluşun yolu olarak gösteren tek gerçekçi yaklaşımdır.

Bunu dışındaki tüm siyasetler, emperyalistlerin Ortadoğu'da, başta petrol olmak üzere tüm yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yağma etmesinin sürdürülebilirliğini sağlamak için düzenlenmiş senaryolardan başka bir şey değildir.

Bu senaryolara inanıp peşinden gittiğimiz sürece Ortadoğu'da petrol tükenene kadar ne Filistin sorunu bitecek ne de Kıbrıs sorunu!

Kıbrıs ve Ortadoğu'da emperyalistlerin desteklediği, tamamen halkları aldatmaya yönelik çözüm senaryolarını çöpe atmazsak, kendi çözüm senaryomuzu sahneye koymazsak, emperyalizmin bölgemizdeki can ve mal talanı devam edip gidecektir.

Halkların güçbirliği karşısında emperyalist güçlerin uzun süre dayanma şansı yoktur.

Irak'ta ve Filistin'de dini liderliklerin yanlış önderlikleri altında bile emperyalist güçlerin itibarını sarsıcı başarılar elde edilebiliyorsa, doğru bir anti-emperyalist önderlik altındaki güçlerin birliği karşısında emperyalistler bölgemizde kesinlikle tutunamazlar.

Yeter ki biz kendi güçlerimize güvenelim, inancımızı pekiştirelim ve halkımızı anti-emperyalizm bayrağı altında toplayalım.

Kara Çarşambalar Devam Ediyor!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi (KSP-MK), geçtiğimiz ay hükümet tarafından "zam yok" açıklaması yapılmasının ertesi gününde akaryakıt getirilen zamla ilgili bir basın bildirisini yayınladı. 1 Mayıs'ta işçi ve emekçi nutukları atan CTP'nin bayramın hemen ertesinde işçi ve emekçilerin ekmeklerine uzanan el olan akaryakıt zammını kınayan KSP, zammın derhal geri alınması gerektiğini kaydetti.

Kara Çarşambalar Devam Ediyor!

Geçtiğimiz gün 1 Mayıs'ta bakan ve milletvekilleriyle birlikte sokaklara çıkan CTP hükümetinin, kürsülerden attığı "emek" nutuklarına inat yeni akaryakıt zammını kabul edilemez ve derhal geri çekilmesi gereken bir uygulama olarak görüyoruz!

95 oktan benzin 1.95 YTL'den 2.20 YTL'ye, mazot 1.75 YTL'den 1.95'e, Eurodizel 1.80 YTL'den 2.15 YTL'ye yükseldi.

Bu durum, en başta taşımacılık ücretlerini etkileyecek ve dolayısıyla mallarda da zamlanmaya neden olacaktır!

Maliye Bakanı Ahmet Uzun, yapılan zammı, "rakamların güney Kıbrıs'la eşit seviyeye gelmesi ve 6 aydır kuzeydeki fiyatların daha

ucuz olması" ile haklılaştırmaya çalışıyor!

Nispi ve devamlılığı olmayan bir ucuzluğu bile kaldıramayan ekonomik sistem ve onu sürdürmekle sermaye tarafından görevlendirilen hükümetin tutumu ve açıklamalarının elle tutulacak bir yanı yoktur!

Akaryakıtta yapılan son zam, emekçilerin yaşam koşullarının, alım gücünün daha zor seviyelere çekildiğinin açık bir kanıtıdır. Akaryakıtta zam demek, temel tüketim maddeleri başta olmak üzere yaşamın tüm alanlarına yansıtılacak olan zam demektir!

Emekten, emekçiden yana söylemler geliştiren ancak zamlarla dar gelirliyi, asgari ücretliyi, işçi ve emekçilerin çıkılması imkansız darboğaza sokanların tüm solcu, ilerici ve emekten yana tavırları sahtedir, aldatmacadan ibarettir!

Solcu ve emekten yana olanlar işçi ve emekçilerin yaşam şartlarını iyileştirirler, kötüleştirmezler!

Solcu ve emekten yana olanlar, 1000 YTL'ye dayanmış olan ev kiralari karşısında asgari ücreti 1060 YTL'de sabitlemezler!

Solcu ve emekten yana olanlar, ülkedeki tüm demokrasi düşmanı, halk iktidarı karşıtı güçleri

toptan reddeder, işçi ve emekçilerin çıkarları ile akla aykırı işleyen kapitalist-emperyalist sistemin bir parçası olmazlar, onu ortadan kaldırmak için işbaşı yaparlar!

Zamlar derhal geri alınmalıdır!

İşçi ve emekçinin yaşam koşullarına karşı girişilen liberal saldırılara karşı sendikalar başta olmak üzere kendine emekten yana diyen tüm kesimler el birliği yapmalı ve bu emperyalist merkezli saldırılar göğüslenmelidir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Yusuf ALKİM

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com Akif AKSAKAL

Öğretmenler Grevde

Son iki grevin nedeni LAÜ'de yaşananlar ve kıdem tahsisatı konusu.

Ne olmuştu LAÜ'de?

Sendikalaştıkları için öğretim üyeleri işten atılmışlardı.

Doğru birşey mi?

Hayır.

Görüşmeler olumsuz sonuçlandı, sendika da greve gitti.

Haksızlar mı?

Değil.

Kıdem tahsisatları konusunda ise Bakanlık komik bir açıklama yaptı.

Yeni yasa geçerken ilgili memurun dikkatinden kaçarak öğretmenleri mağdur eden bir düzenleme yapılmış ama greve gidilince bu "fark edilip" düzeltilmiş.

Yani koskoca "meclis" bir memurun dikkatsizliğinin kurbanı olmuş, öğretmenlerin kazanılmış hakları anında budanmış, grev olunca da Bakanlık "ne oluyor yahu" diyerekten hatayı düzeltilmiş.

İyi ki grev yaptılar yoksa bu minicik "hata" farkedilmeyecekti...

Hem grev yaptılar da "hatanızı gördünüz" fena mı?

Peki bu grevde de haksızlar mı?

Değil.

KTOEÖS'e sağdan "soldan" eleştiri yağıyor.

Ve işin acı tarafı, sol CTP, sağla ağız birliği yapıyor.

Ha, arada kapışıyorlar da değil ama bakın hangi temelde:

Kalyoncu paşa diyor ki, "UBP grevci öğretmenlere destek verdi ki 19 Mayıs kutlamaları yapılamasın, sonra da desinler ki CTP 19 Mayıs yaptırmadı"...

Çatıştıkları noktaya bakar mısınız?

UBP ne ki desteği ne olacak, bu bir.

CTP'nin dert ettiği şeye bakınız, bu da iki.

Sağ ile CTP'nin eleştirilerinin ortak noktası ise, öğrencilerin, eğitimin sekteye uğratılıyor oluşu.

Öğretmenler grev yapınca sınav haftasındaki öğrenciler mağdur olmuş.

Eğitim hakları engellenmiş, bu nasıl işmiş...

Siz Türkiye kaynaklı liberal politikalarla kazanılmış haklara saldırın, sendikalaştı diye hocaları işten atın, sonra grev yapınca da vay efendim eğitim hakkı perişan oldu diye bas bas bağırın...

İyi vallahi...

Canan Hoca, derdiniz eğitimse önce sendikanın taleplerini dikkate alın.

Siz talepleri yerine getirin, merak etmeyin hocalar çok gerekmedikçe grev yapmaz.

Siz o iğrenç müfredatı değiştirin, okulları az biraz bilimsel hale getirin, görün bakalım o sınıflarda nasıl ders yapılıyor.

Çocuklar okuldan kaçmak için can atıyor, öğrencileri ders delisi, aşırı eğitim sevdalısı, kimya deneyi yapmaktan üstü başı asit yanığı, saç başı birbirine karışmış "çatlak" profesörler olarak göstermeyin.

Okullar NASA'ya adam yollar pozisyondaymış da öğretmenler NASA'ya giden kırmızı halılı yolun üstüne çamaşır suyu dökmüş gibi pozlara girmenin alemi yok.

Madem celallendik, daha açık konuşalım...

Her sene dershanelerin kapısında dolap beygirine dönen öğrencilerin ÖSS'de kazandıkları okullar ve bölümleri gazetelerde reklam mahiyetinde yayınlanıyor. (Dershaneye gidemeyenin zaten şansı yok gibi)

Bakın bakalım sınava giren öğrencilerin kaç adam gibi bir fakülte kazanmış...

Bakın bakalım kaç öğrenci ÖSS'de avucunu yalayıp kapağı kuzeydeki üniversitelere atmış. (Tabii parası olana)

ÖSS belirleyici değildir, gereksiz ve aptal bir sınavdır kabul, ama siz eğitim-öğretim kalitesini üniversiteye veya başka önemli okullara gönderilen adam sayısına göre belirliyorsanız, adama sorular; sizin okullarınızdaki öğrencilerin kaçta kaç yüksek puanlı yerlere girmeyi başarıyor diye...

Suçlu öğrencilere atmak da işin kolay yönü.

Siz eğitim-öğretiminizi düzeltin, memleketi paralı okullarla doldurmayın, öğrencilere derste gösterilenleri soyut birer bilgi yığını haliyle vermeyin, gerçek yaşamla bağıntısını kurdurun bakın bakalım bu memlekette ilim-irfan nerelere geliyor.

Hiç feveran etmeyin eğitim baltalandı diye.

Çok şahane eğitim veriyordunuz da balta vurdular.

Eğitim verenlerin sorunlarına çözüm bulmazsanız, üstüne kazanılmış haklarını ellerinden alırsanız, sendikaya üye oldu diye işten atılan hocaların olayında tutup LAÜ'ye "Hop ne oluyor" demezseniz, grev de her bir şey de olur.

Ki haktır, kimse de sizin paşa keyfiniz için bu demokratik hakkından vazgeçecek değildir.

Öğrenciler mağdur olmasın, öğretmenler greve gitmesin.

Sokaklar pisliğe bulanmasın, çöpçüler greve gitmesin.

Elektriklerimiz kesilmesin, elektrik işçileri greve gitmesin.

Ulaşım hakkımız engellenmesin, şoförler greve gitmesin.

Beslenme hakkımız engellenmesin, tarım işçileri greve gitmesin.

Çıplak mı gezeceğiz kıyafet lazım, konfeksiyon işçileri greve gitmesin.

Evimin inşaatı tamamlanmalı, inşaat işçileri greve gitmesin.

Hani benim sütüm, hellimim, yoğurdum, KOOP çalışanları amman ha greve gitmesin.

Bre kim gitsin bu memlekette greve?

Sarayönü'ndeki kuşlar gidebilir mi sakıncası yoksa?

Göz zevkiniz bozulursa onları da dikelim oraya, hatta ayaklarına yapışkan sürüp Dikilitaş'ın tepesine yapıştırılmalı ki devamlı görevlerinin başında olsunlar!

Sizin her grevciye karşı geliştirdiğiniz şu söylemin ucu bucağı burasıdır.

Dalga geçmedim!

Sorun emeğin yanında olup olmama sorunudur.

Emeğin yanında eğreti bir şekilde duran diğer "sol" muhalefetin hükümet olması durumunda yapacakları da, CTP'nin şimdiki tavrından farksızdır.

CTP muhalefetteyken KTOEÖS bu şekilde greve gitse, bütün adamları grevcilerin yanında olurdu, Yenidüzen de bağırırdı: Emekçiye reva mı bu!

Cenk efendi yaza yaza bitiremezdi emeğin nasıl da kutsal bir değer olduğunu her cümlemin sonuna üç nokta koyup yazıyı duygu denizine sürükleyerek...

Şimdi işler değişti, CTP'nin yapabileceği de bu kadar.

Muhalefetin samimiyeti de hükümete gelene kadar.

Küçük bir not:

Herkes KTOEÖS'ü eleştirdi, bir eleştiri de benden.

Sendikamızın grevine karşı "19 Mayıs'ı yaptırmayacak bu hainler" şeklindeki provokasyon girişimi tamamen utanmazcadır, gereksizdir, sendikaya artık nereden saldıracaklarını bilememenin ifadesidir.

İyi de başta Adnan Hocam, Tahir Hocam, ve diğer değerli hocalarım,

Buna karşılık ne kadar Atatürkçü olduğunuzu kanıtlamanıza gerek var mıydı?

Bir şekliyle M. Kemal'i sahiplenme noktası arayıp, onu da "emperyalizme karşı mücadele vermesi"nde bulmanın emek mücadelesine ne tür bir katkısı olacaktı?

Emeğin kurtuluşu sosyalizmde değil miydi?

Ve madem yürüyüş yapacak kadar da anti-emperyalisttiniz, neden hala burjuva çözümde ısrar etmektesiniz?

Bir elinizde M. Kemal, diğer elinizde sol mücadele,

Bir elinizde anti-emperyalizm, diğer elinizde burjuva çözüm ne hikmetse...

Yaman bir şekilde çelişmemekte misiniz?

KSP AB Temsilcilerine Açık Konuştu

"Emperyalist Avrupa Devletlerinin Temsilcileri Olan Sizlerden Çözüm Adına Beklentimiz Yoktur!"

Slovakya Büyükelçiliği'nin himayelerinde düzenlenen ve AB Kıbrıslı Türklerle Yüksek Temas Grubu temsilcilerinin katılımıyla 15 Mayıs günü gerçekleştirilen, partiler arası iki toplumlu toplantıda KSP Merkez Komitesi, Siyasi Büro üyesi Mehmet Birinci'nin yapmış olduğu konuşmayı aynen yayınlıyoruz.

"AB Yüksek Temas Grubu temsilcilerini sosyalist bir ruhla selâmlıyorum.

Kuşkusuz bu sosyalist ruh şimdilerde AB ülkelerinde hüküm süren sosyalist ruh değil, ilhamını doğrudan doğruya liderlerimiz Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den alan gerçek sosyalizmin ruhudur.

Kıbrıs sorununa adil ve kalıcı bir çözüm bulunması konusunda biz iyimser olmayan taraftayız! Çünkü Kıbrıs sorununa muhatap olan yedi taraf vardır, Bunlar ABD, AB, Britanya, Türkiye, Yunanistan, Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar'dır. Biz emperyalist güçlerin uluslar arasındaki sorunları dostluk ve kardeşlik ilişkileri çerçevesinde çözmekten aciz olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu inancımız anavatanımız SSCB'nin çökertilmesinden sonra Avrupa'nın kalbinde ve eski Sovyet Cumhuriyetleri'nde halkların birbirlerine katletirilmeleriyle yeniden doğrulanmıştır. Bu nedenle emperyalist güçlerin Kıbrıs sorununu çözebileceğine

inanmıyoruz.

Kıbrıs sorunu, ancak Kıbrıslı emekçi kitlelerin, anti-emperyalist bir şemsiye altında örgütlü ve birlikte mücadelesi ile çözülecektir.

Mantık gayet basittir. Yaklaşık 50 yıldan beri BM çatısı altında bir burjuva çözüm şekli aradık durduk. Karşılığında ise bize verilen Euro-Taksim oldu. Yani Kıbrıs'ın AB ile Türkiye arasında paylaşılması. Emperyalistlere açıkça onları ülkemizde istemediğimizi söylersek ve

ülkemizin emperyalizmden kopuşu için gerekli kitle desteğini sağlamamız halinde ve ancak böylesine yoğun bir mücadele ortamında emperyalist güçler Kıbrıs'ta federal bir çözüme zorlanabilirler. O zaman da biz

bununla yetinmeyip kendi bağımsız, anti-emperyalist, birleşik cephe hükümetimizi kuracağız.

Sizlere karşı dürüst olmak için şunu söylemek istiyorum. Emperyalist Avrupa devletlerinin temsilcileri olan sizlerden Kıbrıs'ta çözüm adına ciddi bir beklentimiz yoktur.

Ama buna rağmen yapabileceğiniz ve sizlerden yapmanızı talep ettiğimiz bazı işler vardır.

Kıbrıs'ın kuzeyi AB toprağı varsayılmaktadır. Fakat anlıyoruz ki, Türkiye üzerindeki muhteşem çıkarlarından dolayı AB, kuzey

Kıbrıs'la ilgili olarak Türkiye'yi incitecek herhangi bir şey yapmaktan kaçınmaktadır.

Türkiye, baskı rejimini Kuzey Kıbrıs'ta da aynen sürdürmektedir.

1. Kuzey Kıbrıs'ta ifade özgürlüğü yoktur. Basına sansür uygulanmaktadır ve gazeteciler sürekli takibat altındadır.

2. Kuzey Kıbrıs Türkiye tarafından sömürgeleştirilmektedir. Kıbrıslı Türkler azınlık konumuna düşürülmüştür. Buradaki tüm seçim ve oylamalara yasa dışı yerleşiklerin de katılımı sağlanarak Kıbrıslı Türklerin gerçek iradesi hasır altı edilmektedir.

3. Doğal çevre acımasızca katledilmektedir. Kamuya ait olması gereken kıyıların neredeyse tümü özelleştirilmiştir. Bugün Girne sahillerinde parasız denize girilebilecek hiçbir yer yoktur.

Sizleri uzaklardan Girne dağlarına şöyle bir bakmaya davet ediyorum. Göreceksiniz ki dağın neredeyse tamamı kemirilmiş ve çok yakında Lefkoşa'dan baktığınız zaman Türkiye'nin dağlarını görebileceksiniz.

Sizleri, Kıbrıslı Türklere ifade özgürlüğü sağlanması, Kıbrıslı Türklerin asimilasyonuna son verilmesi ve ulusal varlıklarına saygı gösterilmesi, Kuzey Kıbrıs'ta çevrenin korunmasına özen gösterilmesi konusunda Türkiye'ye baskı yapmaları için, kendi hükümetlerinize ve AB yönetimine baskı yapmaya davet ediyorum."

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi STÖ Tanıtım Etkinliğine Katıldı

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi, The Management Centre ve NGO Support Centre'nin 28 Mayıs 2008 tarihinde düzenlediği Sivil Toplum Örgütleri (STÖ) tanıtım etkinliğine katıldı.

Sabah 09:00 sularında başlayan etkinlik, 17:00'a kadar sürdü.

Lefkoşa Kuşulu Park'ta ülkenin kuzeyinden gelen birçok sivil toplum örgütünün ve güneyinden gelen birkaç sivil toplum örgütünün kendi stantlarını kurarak tanıtımlarını yapmasıyla geçen etkinliğe ilginin tahmin edilenden az olduğu gözlemlendi.

Etkinliğe kendi standını açarak katılan E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi'nden aldığımız bilgiye göre, E.K.İ.M'in böylesi bir etkinliğe katılımındaki en önemli sebep; işçi ve emekçilerle buluşmak, insanlara derneğin dünya görüşünü ve kültür sanat anlayışını tanıtmak ve bu anlayışa uygun olarak yapılan üretimin daha geniş kitlelere duyurusunu yapmak oldu.

E.K.İ.M. yetkilileri ayrıca, dernek olarak kendi bağımsız kültür-sanat anlayışını tanıtabilecekleri her platformda bulunmaya çalıştıklarını, esas hedeflerinin de işçi ve emekçi halkın kültür ve sanatını ileriye götürerek Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'yi yükseltmek olduğunu bildirdiler.

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi'nden verilen bir diğer bilgiye göre; düzenli olarak gerçekleştirilen ve gündemdeki konuların ele alındığı sohbet toplantıları her Perşembe saat 19:30'da yapılmaya devam ediyor. Bunun yanında iki haftada bir düzenlenen film gösterileri de Mayıs ayından itibaren yeniden başlamış durumda. Satranç kursları ise Haziran ayından itibaren yeniden başlıyor. Etkinliklerle ilgili olarak 0533 863 66 60 numaralı telefonda bilgi almak alınabilir.

Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

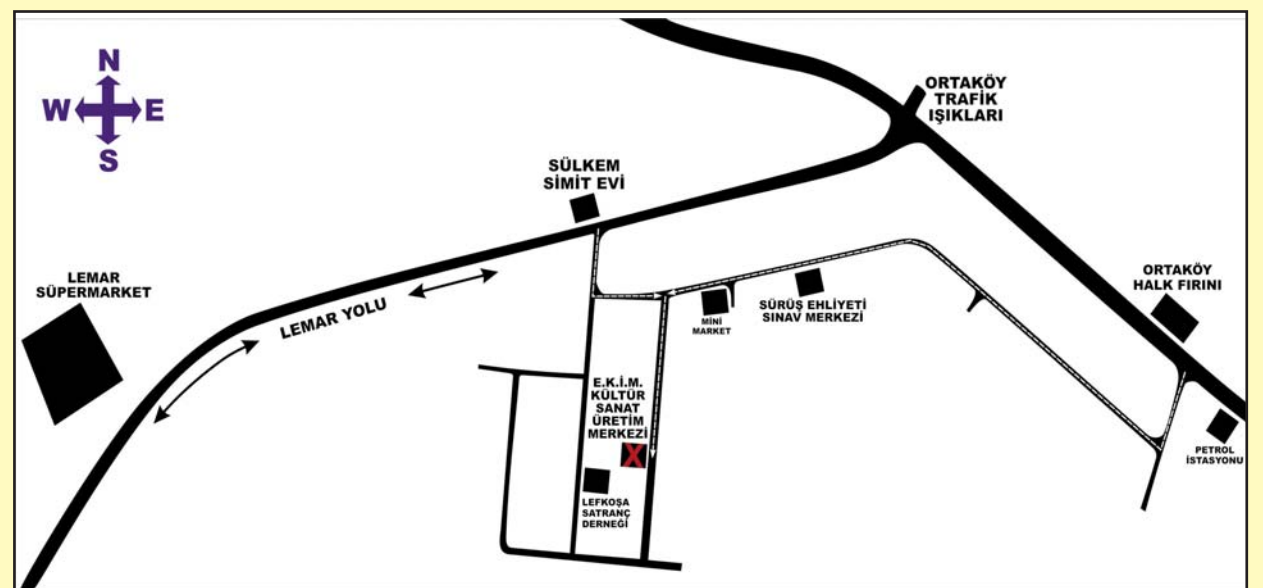
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARIF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtabilecek, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

KIBRIS HALKI

Kıbrıs halkı ezildi sömürüldü
Uyan artık arkadaş devrim göründü
Emperyalizmi faşizmi yok edeceğiz
İşçi-köylü iktidarı kuracağız
Halkın kendi iktidarını kuracağız

Gün bugündür kahraman Kıbrıs halkı

Görmeliyiz itlerin yedikleri halı
Halkımızı birbirine kırdırdılar
İşçi-köylü iktidar kuracağız
Halkın kendi iktidarını kuracağız

Biz halkçıyız dediler yalan söylediler
Sosyal-emperyalizme kucağı açtılar
Kim demiş ki emekçiyi uyuttular
İşçi-köylü iktidarı kuracağız
Halkın kendi iktidarını kuracağız

İnan der bağımsız Kıbrıs için ileri
Birleştirelim dostlar tüm emekçileri
Yok edelim faşizmi emperyalizmi
İşçi-köylü iktidarı kuracağız
Halkın kendi iktidarını kuracağız

Yazan: N. Şen

Birliğimiz Gücümüzdür,

İKTÖF yayınları No.2, Temmuz 1979

BARIŞ

a.adamoğlu

YANLIŞ ANLAMA
200 bin gösterici

'Peace Peace' diye

bağırıyorlardı.
Soho'nun bütün

kedileri

Sırna bedit oldular.

2006

1. Bir gün işgalcilerin uşakları masanın bir tarafına oturacak
Sermayenin uşakları diğer tarafına.
Masa : Barış masası
Konu : Paylaşım
Yer : Yeşil Hat.

2. Yüzülmüş postumun altında
Akıtacak ter, çalınacak emek, yütülecek enerji, sağılacak kan,
basılacak onur

arayacak barışçılar.

Bunu, benim için yapacaklar.
Barış için, demokrasi için, insanlık için.
Siyah limuzinlerinde bayracıkları sallana sallana
Zeytin gözlerini süze süze kırmızı halılarda.

3. İşgalin ve sermayenin uşakları
Teknik komiteler oluşturup
Sırtarak o masanın etrafına oturup
Benim barış içinde yaşamam için
yurttaşım
Şekerli çareler üretecekler
Orta plânlar yapacaklar
Sade çözümler önerecekler
Ben de onları her gece TV'den
seyredeceğim
Yatak odama girecekler, tencereme,
tabağıma
Anavatanlarına götürdükleri raporları,
getirdikleri paketleri
Paskalyada gelen renkli yumurtaları
Bayramda giden köfterleri izleyeceğim.

4. 'Senin bir adan olsun var, yarım marım'
dedi Diego Garcia'lı zenci.
'Benim o da yok.'
'Toprağım, uranyum başlıklı mermilerden
zehirlendi.'
'Benim için 8000 mil uzakta, soğuk bir
kuzey ülkesinde
'Yaşama kararı verdiler.'

5. Bir masa.

Masanın bir ucunda işgalcinin uşağı
Masanın diğer ucunda sermayenin uşağı.
Barış, demokrasi ve insanlık
konuşacaklar.
Benim adıma.

6. Ve ben

Başkaldırı nasıl yapılır bilmezmiş gibi
İsyan nedir yaşamamış gibi
Esirlik nedir çekmemiş gibi
Örgütlenme nedir duymamış gibi
Kavga nedir tatmamış gibi
Kurtuluş nedir öğrenmemiş gibi
Oturup umutla onları bekleyeceğim.

7. Masanın etrafında iki kişi.

İki sallak.
Saraylarında çengelleri.
Beni çengellerinde sallandıracaklar
Salıncakta sallanan çocuk gibi
Ya millet bahçesinde
Ya Ankara Çağlayan Parkında.

8. Sevinmeliyim, gülümsemeliyim

Marazi olmamalıyım yarınlara bakarken
Tekrar tekrar seçmeliyim sallakları
Barış umutları için yurduma
Tekrar tekrar seçmeliyim salakları
Gelmeyecek barış uğruna.

9. Barışı benim için yapacaklar.

Beni çok sevdikleri, çok düşündükleri için
Protokol anlaşmasına imzaları
Yüzülmüş buduma 'belediye mühürü' dür
aslında.

10. Ve ben

Başkaldırı nasıl yapılır bilmezmiş gibi
İsyan nedir yaşamamış gibi
Esirlik nedir çekmemiş gibi
Örgütlenme nedir duymamış gibi
Kavga nedir tatmamış gibi
Kurtuluş nedir öğrenmemiş gibi
Bekleyip umut drifilimi yiyeceğim.

11. Çok merak ettiysen Nazım

Kurtuluşa çok var daha
İnadım kurusun
Koyunluğu kimselere bırakmadım
Amma da ha...

12. MMMeeeeeeeeeeeeee.

RADYO E.K.İ.M.

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat dendiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M. gerçek sanat ve sanatçıyı halkla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M.

Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi

RADYO E.K.İ.M.

www.radyoekim.com

RADYO E.K.İ.M. Yönetim Kurulu

Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen Yalanlar

BÖLÜM 2

Mario Sousa

*İsveç Komünist Partisi [eski KPML(r)] üyesi
Stalin Arşivi çeviri birimi tarafından
Türkçeleştirilmiştir. (Şubat 2006)*

14) Ceza sisteminde çalışma kampının yeri

Sovyet ceza sisteminin yapısıyla başlayalım. 1930'dan sonra, Sovyet ceza sistemi hapisane, çalışma kampı (gulag), çalışma kolonileri (gulag), özel açık alanlarda tutukluluk ve para cezası uygulamalarını içeriyordu. Tutuklananlar genellikle normal bir hapisaneye konuluyor ve soruşturma sırasında suçsuz bulunurlarsa serbest kalıyor, suçlu oldukları düşünülürse yargılanıyorlardı. Mahkemeye çıkan kişi de suçsuz bulunup serbest bırakılır ya da hüküm giyerdi. Suçlu bulunan para ya da hapis cezasına çarptırılır, ya da nadiren idam edilirdi. Para cezası belirli bir süre alacağı maaştan kesilirdi. Suçun niteliğine bağlı olarak gidilecek hapisaneler değişik tipteydi.

Gulag çalışma kamplarına, ciddi suçlar işleyenlerle (cinayet, hırsızlık, tecavüz, ekonomik suçlar vs.) birlikte karşı devrimci faaliyetler nedeniyle mahkûm olanların çoğu gidiyordu. 3 yıldan fazla ceza alanlar da bu çalışma kamplarına gönderilebilirdi. Çalışma kampında bir süre geçirdikten sonra, hükümlü bir çalışma kolonisi ya da özel açık bölgeye gönderilebilirdi.

Çalışma kampları hükümlülerin sıkı gözetim altında yaşayıp çalıştığı çok geniş bölgelerdi. Çalışmaları ve topluma yük olmamaları gerekli görülüyordu. Sağlıklı hiçbir insan aylak kalamazdı. Bugün bazıları bunu sert bulabilir, fakat kural buydu. 1940'ta böyle 53 çalışma kampı vardı.

Diğer yandan 425 çalışma kolonisi mevcuttu. Bunlar çalışma kamplarından çok daha küçük, daha serbest ve daha az gözetlenen birimlerdi. Daha hafif ceza alanlar ve daha önemsiz siyasi suçlar işleyenler buralara gönderilirdi. Fabrika ya da tarlalarda çalışır ve sivil halka iç içe yaşarlardı. Çoğu zaman maaşları diğer işçilerle aynı olurdu.

Özel açık alanlar genellikle kollektifleştirme sırasında mülksüzleştirilmiş kulaklar gibi sürgünlerin

yer aldığı tarım alanlarıydı. Hafif siyasi suçlardan hüküm giyenler de cezalarını burada çekebilirdi.

15) 9 milyon değil 454.000

İkinci soru kaç politik, kaç adi hükümlü olduğuydu. Bu soru hapistekilerle birlikte çalışma kampları ve çalışma kolonilerinde bulunanları da kapsıyor (kolonilerde kısmi bir serbestliğin olduğu bilinse de). Aşağıdaki tablo American Historical Review dergisinde yayınlandı ve ceza sisteminin merkezi yönetime bağlandığı 1934'ten Stalin'in ölüm yılı olan 1953'e kadar geçen yirmi yılı kapsıyor.

Bu tablodan bir dizi sonuç çıkarılabilir. Öncelikle, bu sayıları Robert Conquest'inkilerle kıyaslayabiliriz. Bu adam, örneğin 1939'da çalışma kamplarında 9 milyon siyasi hükümlü bulunduğunu ve ayrıca 3 milyonun da 1937-39 arasında hapisanelerde öldüğünü yazıyordu. Conquest'in burada sadece siyasi hükümlülerden bahsettiğini unutmamalıyım. Bunun yanında, siyasi hükümlülerden çok daha fazla adi hükümlü olmalıydı. Conquest'e göre 1950'de 12 milyon siyasi tutuklu vardı!

Gerçek ortaya çıkınca, Conquest'in sahtekârlığının boyutu ortaya çıkmış oldu. Söylediği sayılardan hiçbirini gerçeğe yaklaşıyordu bile. 1939'de, kamp, hapisane ve kolonilerdekiler birlikte toplam 2 milyon hükümlü vardı. Conquest'in söylediği gibi 9 milyon değil, 454.000 siyasi hükümlü vardı. 1937-1939 arasında çalışma kamplarında ölenlerin sayısı 3 milyon değil 160.000'di. 1950'de çalışma kamplarında 12 milyon değil 578.000 siyasi hükümlü vardı! Unutmamalıyım ki bu Conquest halen anti-komünist sağ propagandanın temel referanslarından birisidir ve sağcı sözde aydınlar arasında tanrısal bir konumdadır. Kamplarda 60 milyon kişinin öldüğünü söyleyen Soljenitsin'in sayıları hakkında ise yorum yapmaya bile gerek yok. Bu zıvaları ancak bir deli ortaya atabilir.

Bu dolandırıcıları bırakıp gulag istatistiklerinin somut analizine yoğunlaşalım. İlk soru, bu hükümlü sayısından hangi sonucun çıkarılacağıdır. Bu 2.5 milyon sayısı ne ifade eder? Hüküm giymiş her insan toplumun her yurttışa tam bir yaşam sağlayacak kadar gelişmediğini gösteriyor. Bu açıdan, 2.5 milyon hükümlü toplumun bir eleştirisini temsil ediyor.

16) İç ve dış tehdit

Bu ceza sisteminin uygulandığı koşulları iyi açıklamak gerekir. Sovyetler Birliği feodalizmi yeni devirmişti, bu toplumsal mirasın bireylere etkisi toplumun sırtında bir yük durumundaydı. Çar yönetimi gibi geri bir sistemde işçiler aşırı yoksul bir yaşama mahkûmdu, insan yaşamının pek az bir değeri vardı. Hırsızlık ve şiddet, sınırsızca cezalandırılıyordu. Monarşiye karşı isyanlar çoğu zaman katliamlar, idamlar ve aşırı uzun hapis cezalarıyla bastırılıyordu. Toplumsal ilişkiler ve buna eşlik eden düşünce alışkanlıklarının evrimi için uzun bir zaman gerekmesi Sovyetler Birliğinin suçlulara karşı tutumunun gelişmesini etkiliyordu.

Dikkate alınması gereken diğer bir faktör, 30'lu yıllarda 160-170 milyon arası nüfusa sahip Sovyetler Birliği'nin, dış güçler tarafından ciddi olarak tehdit edilmesiydi. 30'lu yıllarda Avrupa'nın yaşadığı büyük politik değişikliklerin ardından Nazi Almanyası'nın saldırısı tehdidi büyümüşü, Slav halkı için bir yok olma tehlikesi ortaya çıkmıştı. Batı bloğu da müdahale hırsıyla yanıyordu. Bu durumu Stalin 1931'de şu cümlelerle özetledi: "Sanayileşmiş ülkelerin 50 ile 100 yıl gerisindeyiz. Bu mesafeyi 10 yılda kapatmalıyız. Varlığımızı sürdürmemiz buna bağlıdır." On yıl sonra, 22 Haziran 1941'de, Sovyetler Birliği, Nazi Almanyası ve müttefikleri tarafından işgal edildi.

Sovyet toplumu 1930 ile 1940 arasında büyük çaba harcadı, kaynakların çoğu da yaklaşan savaşa karşı savunmayı hazırlamaya harcadı. İşçiler zor şartlarda çalıştılar, bunu da kişisel çıkarlarını gözetmeden yaptılar. Günde 7 saate düşmüş olan çalışma süresi 1937'de uzadı, 1939'da fiilen her Cumartesi normal bir çalışma gününe dönüştü. Bu zor dönemde, yaklaşık iki on yıl boyunca (30'lar ve 40'lar) toplumun üzerine çöken, 25 milyon insanın ölmesine ve ülkenin yarısının yanıp kül olmasına neden olan savaş ortamında, insanlar birbirlerine ne kadar yardım etmeye çalışırlarsa çalışırlar suçlarda artış yaşandı.

Son derece zorlu koşullarda, Sovyetler Birliği en fazla 2.5 milyon hükümlüye sahip oldu, başka bir ifadeyle yetişkin nüfusun %2.4'ü kadar. Bu sayı hakkında ne düşünelim? Az mıdır, çok mu? Karşılaştıralım.

17) ABD'de daha fazla hükümlü var

Örnek olarak, -1996 yılında- 252 milyon nüfusu olan, dünyanın kaynaklarının %60'ını kullanan dünyanın en zengin ülkesi ABD'ye bakalım. Kaç mahkûm var? Ne bir savaş ne de ekonomik dengesini bozan toplumsal bir sarsıntı yaşamayan bu ülkenin durumu nedir?

Ağustos 1997'de gazetelerde yer alan kısa bir basın bildirisinde, FLT-AP basın ajansı (Associated Press) 1996 yılı için 5.5 milyon rakamı verilerek, ABD'de hiçbir zaman bu kadar çok hükümlü olmadığı belirtiliyordu. Bu 1995'e göre 200.000 kişilik bir artışı ifade ediyor ve ABD'de hükümlülerin yetişkin nüfusa oranı %2.8'e varıyor. Bu veriler incelemek isteyenler için ABD adalet bakanlığında mevcuttur (Adalet İstatistikleri Bürosu'nun web sayfası: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs>). Bugün ABD'de hükümlü sayısı Sovyetler Birliği'nde ulaştığı en yüksek rakamdan 3 milyon fazladır! Daha önemlisi, yetişkin nüfusun en fazla %2.4'ü hüküm giymişti, ABD'de bu oran %2.8'dir ve artmaktadır! Amerikan Adalet Bakanlığı'nın 18 Ocak 1998 tarihli basın bildirisine göre, 1997 yılında hüküm giyenlerin sayısı bir önceki yıla göre 96 100 kişi artmıştı.

Sovyetler Birliği çalışma kamplarına gelince, tutukluluk koşullarının zor olduğu doğrudur, fakat ya bugün şiddetin, uyuşturucu trafiğinin, fuhuşun, cinsel saldırıların (her yıl hapisanelerde 290.000 tecavüz vakası) yayıldığı Amerikan hapisanelerinin durumu! Üstelik tüm tarihindeki refah seviyesinin doruğundan olan bir toplumda!

Devam Edecek...

Yıllar	Gulag çalışma kamplarında bulunan hükümlüler	Bunların içinde karşı-devrimci olanlar		Hayatını kaybedenler		Serbest kalanlar	Kaçanlar	Gulag çalışma kolonilerinde bulunanlar	Hapishanelerde mahkûm sayısı	Her yıl 1 Ocak tarihi itibarıyla toplam rakam
		Sayı	%	Sayı	%					
1934	510.307	135.19	26.5	26.295	5.2	147.272	83.49			510.307
1935	725.438	118.26	16.3	28.328	3.9	211.035	67.493	240.259		965.697
1936	839.406	105.85	12.6	20.595	2.1	369.544	58.313	457.088		1,298,494
1937	820.881	104.83	12.8	25.378	3.1	364.437	58.264	375.488		1,196,369
1938	996.367	185.32	18.6	90.546	9.1	279,966	32.033	885.203		1,881,570
1939	1,317,195	454.43	34.5	50.502	3.8	223.622	12.333	355.243	350.538	2,022,976
1940	1,344,408	445	33.1	46.665	3.4	316.825	11.813	315.584	190.266	1,850,258
1941	1,500,524	420.29	28.7	101	6.7	624.275	10.592	429.205	487.739	2,417,468
1942	1,415,596	407.99	29.8	248.88	17.6	509.538	11.822	360.447	277.992	2,054,035
1943	983.974	345.4	35.6	166.97	17.0	336.135	6.242	500.208	235.313	1,719,495
1944	663.594	268.86	40.7	60.948	9.2	152.113	3.586	516.225	155.213	1,335,032
1945	715.506	283.35	41.2	43.848	8.1	336.75	2.196	745.171	279.969	1,740,646
1946	600.897	333.83	59.2	18.154	3.0	115.7	2.642	956.224	261.5	1,818,621
1947	808.839	427.65	54.3	35.668	4.4	194.886	3.779	912.794	306.163	2,027,796
1948	1,108,057	416.16	38.0	27.605	2.5	261.148	4.261	1,091,478	275.85	2,475,385
1949	1,216,361	420.7	34.9	15.739	1.3	178.449	2.583	1,140,324		2,356,685
1950	1,416,300	578.91	22.8	14.703	1.0	216.21	2.577	1,145,051		2,561,351
1951	1,533,767	475.98	31.0	15.587	1.0	254.269	2.318	994.379		2,528,146
1952	1,711,202	480.77	28.1	10.604	0.6	329.446	1.253	793.312		2,504,514
1953	1,727,970	465.26	26.9	5.825	0.3	937.352	785	740.554		2,468,524

Nepal'de 230 Yıllık Krallık Çöktü

İki yıl önce "İkinci Büyük Halk Ayaklanması" olarak bilinen geniş kitle gösterilerinin ardından Nisan ayında yapılan seçimlerde köylülerle yoksul kesimler seçimlerin galibi oldu.

Uluslararası gözlemcilerin de katıldığı seçimlerde özellikle de köylülerin desteğiyle Nepal Komünist Partisi (Maocu) oyların yüzde 38'ini alırken şehir yoksullarının ve zanaatçıların desteğini alan Nepal Komünist Partisi - Birleşik Marksist Leninist (BML) ise yüzde 18 oy alarak Nepal'de monarşinin sonunu ilan ettiler. Bu oranlara diğer küçük sol partilerin de oranları eklendiğinde sol partiler yüzde 61 oranında oy aldılar.

Bir yıl önce yapılması planlanan seçimler değişik gerekçelerle ertelenmiş, burjuva-emperyalistler zaman süresinde kitlelerin radikalliğinin söneceğini ümit ederek seçimleri Nisan 2008'e kadar geciktirmişlerdi. Yakın geçmişe kadar köylerde örgütlenmiş olan Maocular son yıllarda şehirlerde de örgütlenmeye giderek cumhuriyet arzulan kitlelerin sözcüsü oldular.

Nepal'de büyük burjuvaziyi temsil eden Nepal Kongre Partisi cumhuriyet yerine anayasal monarşi için çaba harcarken sol partiler cumhuriyet konusunda ısrarlı davranarak Nepal krallığının yeniden canlanmasına izin vermediler.

Seçim kampanyası sırasında 1.000 kadar uluslararası gözlemci seçimlerin galibinin Nepal Kongre Partisi ve Nepal Komünist Partisi - Birleşik Marksist Leninist olacağından emindiler. Ancak seçim sonuçları

açıklanınca tüm burjuva-emperyalist çevreler neye uğradıklarını şaşırıldı.

İki yıl önce 7 partili koalisyon kraliyete karşı ortak bir platform oluşturmuş ve cumhuriyet talep etmişlerdi. Ancak son 2 yılda burjuva-emperyalist çıkarları temsil eden partiler şu veya bu şekilde köylülerin oluşturduğu Halk Kurtuluş Ordusu'nu, köylülerin kırlarda oluşturduğu yerel yönetimlerin dağıtılmasını talep ederek monarşi ve feodalizm konusunda fazla söz etmediler.

Değişik siyasi düşüncelere sahip uzmanlar özellikle de Maocuların neden seçimin galibi olduğunu açıklamaya çalışırken bir dizi gerekçe kullandılar. Oysa seçim sonuçları bu konuya ışık tutmaktadır. Doğrudan seçimin belirlediği 240 kişilik parlamento milletvekillerinin 29'u kadın olduğu halde bunlardan 10 tanesi Maocu milletvekili olarak seçilmiştir. Bu sonuç kadınların uzun yıllar var olan kast sistemine isyanını gösteriyor. Milletvekillerinin yüzde 50'si 25-40 yaşlarındadır. Bunlardan yüzde 60'ı Maocuların, yüzde 12'si BML'nin temsilcileri olup genç bir kesimin seçmenler tarafından tercih edildiğini gösteriyor. Kaldı ki genç seçmenlerin büyük bir çoğunluğunun da oylarını bu yönde kullandığı gelen veriler arasında... 1990'larda kraliyetin izni ile yapılan seçimlerde seçilenlerin birçoğu seçimleri kazanamamıştı.

Seçim öncesinde gerek yerli gerekse de yabancı burjuva-emperyalistlerin gözdesi Nepal Kongre Partisi bu çevrelerin maddi ve

siyasi desteğini aldılar. Buna rağmen bu 1999 seçimlerine kıyasla Nepal Kongre Partisi yüzde 15 oy kaybına uğradı.

Nepal Nisan seçim sonuçları sıradan halkın politize olduğunu, hangi partinin onlar için ne kadar uğraştığını gördüğünü gösteriyor. Halk artık köhneleşmiş siyasetlere güvenmediğini ve yeni bir açılım talep ettiğini gösteriyor.

Eski siyasetler köylülerin oluşturduğu Halk Kurtuluş Ordusu askerlerinin tamamıyla silahları bırakması gerektiği konusunda ısrar ederken elit zümre tarafından yönetilen Nepal Kraliyet Ordusu konusunda sessiz kalıyordu. Özellikle Halk Kurtuluş Ordusu ile Kraliyet Ordusunun bileştirilmesine tamamıyla muhalefet ediyorlardı. Kurulacak yeni cumhuriyette ya da anayasal monarşide eski kurumları korumak istediklerini gösteriyorlardı.

Bu seçimler halk kitlelerinin yeni cumhuriyette mevcut kurumların muhafaza edilmesine karşı olduğunu gösteriyor. 1779 Fransız Devrimi'nde olduğu gibi "özgürlük, eşitlik, kardeşlik" talep ediyorlar.

Seçimlerin galibinin Maocular olmasına rağmen Maocuların mutlak çoğunluğu elde etmedikleri de bir gerçek. Gerek iç gerekse de dış karşı-devrim güçlerinin gücünü bilen Maocular cumhuriyetin ilanı ve gerekli Anayasanın hazırlanması için sadece işçi, köylü ve yoksul kesimlerin temsilcilerinin değil aynı zamanda Nepal burjuvazisinin de desteği için çaba harcıyor. Nepal işadamları ile yaptığı toplantıda Maocuların lideri Pachandra amaçlarının kapitalizmi ortadan kaldırmak olmadığını hatta Nepal'in gelişmiş bir ülke seviyesine ancak 30 yıl sonra ulaşabileceğini ilan ederek işadamlarına güvenceler verdi.

Nepal'de devrimi halk kazandı. Ancak bu devrimin kazanımlarının ne kadar korunup ilerletilebileceği işçi, köylü ve yoksulları temsil edenlerin kitlelerin nabzını tutarak hareket etmesine ve uluslararası emperyalizmin bu halka karşı ne gibi saldırılarda bulunacağına bağlıdır.

"Demir Adam" Filmi ve Emperyalist Savaş

Geçtiğimiz haftalarda gişelere giren "Demir Adam" filmi teknolojiye "deha zeka"ya sahip Stark'ın silah teknolojisini kullanarak nasıl "iyilik yapma"ya çalıştığını anlatıyor.

Film Amerikan komutanlarına "en iyi silah hiç ateşlemen gerekmeyen silahtır derler; ben ise bir kez ateşlenen silahları tercih ederim" sözleri ile başlıyor. Filmin ABD emperyalist ordusunun modern teknoloji ile donanmış silahlarla "teröre karşı savaş"ını öven bir film olduğu başından belli oluyor.

"Demir Adam" filmi ABD'de yayınlanan çizgi romandan esinlenerek yapılmış. İnsanların savaş yeteneklerinin "ileri" teknoloji ile artırıldığını anlatan çizgi roman bugünlerde yürütülen emperyalist savaşları da haklılaştırmada kullanılmaya çalışılıyor.

Pentagon'un desteği ile yapıldığı rahatlıkla görülen bu filmde "Demir Adam"ın son model F-22 savaş uçaklarına karşı nasıl kendini koruduğunu da gösteriliyor. Film ayrıca, en son buluşlarla modern silahlar üreten firmaya ABD ordusunun nasıl yardımcı olduğunu anlatıyor.

Aslında filmin kahramanı Tony Stark soğuk savaş döneminde en son teknolojileri askeri alanda kullanan ve bu sektörde isim yapmış Hughes firmasının sahibi Howard Hughes'ü de bir ölçüde

canlandırıyor.

1950'lerde en son teknolojiye sahip silahlar için Pentagon'un Hughes şirketine verdiği ihaleler sayesinde Hughes firması uydulardan uçaklara, modern teknoloji ile donanmış her türlü askeri araçlar üreterek dünyada en büyük savaş firmalarından biri haline geldi. Filmdeki Stark Industries de Hughes firmasını bir ölçüde canlandırıyor.

ABD hükümetinin gerek araştırma-geliştirme gerekse de normal teçhizat alanındaki askeri harcamaları soğuk savaş döneminde yapılan

harcamaları geçmiş durumda. Bu harcamalar sayesinde askeri alanda üretim yapan Anglo-Amerikan emperyalist tekelleri büyüdükçe büyüyor. Mart 2008'de ABD Sayıştay'ının yayınladığı raporda 95 savaş sistemi için ayrılan bütçe dışında 295 milyar Dolar daha fazla harcama yapıldığı söyleniyor.

"Demir Adam" kahramanı Tony Stark rehlin olarak tutulduğu yerden kurtulduktan sonra firmasının yıkıcı modern teknoloji işinden vazgeçeceğini açıklar. Bu haber karşısında firma hisseleri borsada 60 puan geriler. Hisselerin düşüşünü durdurmak için yönetici direktörler Tony Stark'a karşı önlem almaya başlar. Stark Industries sadece ABD ordusuna değil onun rakiplerine de son model silahları satarak savaşın devamını sağlamayı ve askeri teçhizatların satışından azami kârlar etmeyi hedefler. Film Stark Industries'in yönetiminin bu davranışını da gerçek hayattan aldığı söylemek gerek. Ne de olsa büyük bir ABD tekeli olan Halliburton şirketi Irak ve Afganistan savaşı sayesinde azami kârlarına kâr katıyor.

"Demir Adam" filminin bu çerçevede ele alındığında, ABD emperyalizminin tekelleri ve Pentagon'un askeri harcamalarını haklılaştırmaya yönelik olduğu rahatlıkla görülüyor...

ISIS Mikroskobu

İngiltere'nin Oxfordshire bölgesinde 1987 yılında devreye giren ISIS maddelerin atomik yapılarına incelemeye yönelik çalışmalarla biliniyor. Çok büyük bir mikroskobu canlandıran ISIS saniyede 20 milyon nötron üreterek örnek maddeyi bombardımana tutuyor. Bilim adamları nötron bombardımanı sırasında etrafa yayılan parçacıkları analiz ederek örnek maddenin gerek atomik gerekse de molekül yapısı hakkında bilgi sahibi oluyor.

Bilim araştırmaları sonucu üretilen bir dizi maddenin gerek fiziki, gerek mekanik, gerekse de kimyasal özelliğini öğrenmek için kullanılan ISIS ayrıca biyo-kimya alanındaki araştırmalara da katkı sağlıyor.

Dünyanın 30 ülkesinden bilim adamlarının yer aldığı bu muazzam mikroskop, sanayinin birçok alanında yeni maddelerin kullanılmasına da yardımcı oluyor.

Uçakların daha hafif ve dayanıklı olması için üretilen karbon fiber ya da metal matris alaşımların yapısı ISIS mikroskobu sayesinde daha iyi anlaşılıyor. Bu sayede Airbus 380 gibi uçakların tasarım ve üretimine de olanak sağlıyor.

Dünya manyetik alanında 10 bin kez daha güçlü olan mıkınatis sayesinde protonlar ışık hızının yüzde 84'ü oranında hızlandırılır. Bu süratte tungsten metaline vuran protonlar bu maddenin atomlarındaki nötronların sökülmesini sağlar. Tunstenden sökülen nötronlar cihazlarla örnek maddenin bulunduğu noktaya yönlendirilir. Örnek madde ile çarpışan nötronlar etrafa değişik ışınlar yayarlar. Bu ışınların yayılma şekilleri analiz edilerek maddenin

atomik ve molekül yapısının tam olarak ne olduğu çok daha iyi anlaşılır.

Bu yöntem bir anlamda 1950'lerde DNA'nın heliks yapısının bulunması sırasında kullanılan x-ray yöntemine benzetilebilir. Nötronların pozitif ya da negatif şarja sahip olmaması, yani nötr olması, moloküllerin derinliklerine kadar inmelerini sağlar ve x-ray görüntülerinden çok daha detaylı bilgi sağlamış olurlar.

Kanser hücrelerinin, HIV virüsünün yapısı da ISIS sayesinde daha iyi anlaşılıyor. Bu da bilim adamlarına bu gibi hastalıklar için yeni tedavi yöntemleri geliştirmesine olanak sağlıyor.

Bilimdeki gelişmeler iki taraflı keskin kılıç gibidir. İnsanlık bu gelişmeler sayesinde doğayı çok daha iyi anlıyor. Yaşam kalitesi daha da iyileşiyor. Ancak bilim burjuva-emperyalistlerin elinde olduğu sürece insanlara karşı bir silah olarak da kullanılıyor. Nitekim modern uçaklar, füzeler ve patlayıcılar bilimde bu ilerlemeler sayesinde üretilibildi.

Bilimin insanlığa karşı kullanımını durdurmanın tek yolu aşırı kâr hırsı ile bu yola başvuran emperyalist sistemi ortadan kaldırmakla, onun yerine insanlar arasında kardeşliği sağlayacak komünizmi kurmakla mümkündür.

Bilimde Grid Bilgisayar

Biyoloji, kimya, astro ve nükleer fizik alanında verilerin analizi için güçlü bilgisayar kullanılmak istendiğinde Grid sistemi devreye konuldu.

Grid Bilgisayar Sistemi dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan küçüklü büyüklü yüzbinlerce bilgisayarın aynı soruyu çözmek için paralel çalışmasını sağlayan bir sistem.

Örneğin, sıtma hastalığı her yıl bir milyon çocuğun ölümüne yol açıyor. Bilim adamları sıtma hastalığına

karşı yeni buldukları ilaçların etkisini anlayabilmek için bilgisayar modellerine başvuruyorlar. Grid Bilgisayar Sistemi değişik senaryoları

paralel bir şekilde analiz ederek sıtma karşı üretilen yeni ilacın hastalığa karşı etkisini daha iyi anlatabiliyor.

İsviçre'nin Basel kentinde hastalıkları araştıran Tropik Enstitüsü sivrisineklerden kaynaklanan hastalıkların yaygınlaşmasını ve buna karşı mücadelenin etkisini öğrenmek için herkesin kullandığı bilgisayarlarla bir grid sistemi oluşturdu. Gönüllüler Africa@home projesinde

"sceensaver" olarak yazılmış programı bilgisayarlarına yükleyerek bilgisayarlarının boş olduğu zamanlarda grid sisteminde yer almalarını sağladı. İnternet üzerinden diğer bilgisayarlarla beraber çalışan bu bilgisayarlar süper bilgisayarlara para harcamadan etkili sonuçlar elde ediyor.

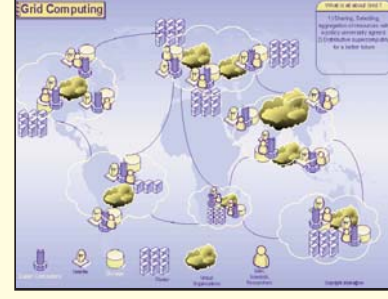
Grid Bilgisayar Sistemi'nin kullanıldığı bir başka alan ise astronomi. Dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan ve uzayı tarayan radyo teleskop verilerinin

analizi için Seti@home projesi kurulmuş ve bu proje sayesinde uzaydan gelen radyo sinyalleri analiz edilmeye başlanmıştır.

Grid bilgisayar

özellikle de multi-giga byte seviyede olan verileri analizde bilim adamlarının elinde güçlü bir alet olarak görev yapıyor. Nükleer fizik alanınca çalışma yapan CERN bu yıl devreye girecek olan LHC'den gelen verileri analiz için Grid Bilgisayar Sistemi kullanacağını açıkladı.

Grid sayesinde verilerin analizleri için aylarca beklemeye gerek kalmasa da bu sistem "canlı" (anında) analizlerde süper bilgisayarların yerini alamıyor.

Ucuz Dizüstü Bilgisayarlar ve Microsoft

Mikroçip teknolojisindeki muazzam gelişmeler bilgisayar fiyatlarında ucuzlamayı da beraberinde getirdi. Bugünkü bilgisayarların 15 yıl öncesi süper bilgisayarlar kadar gücü olduğu dikkate alındığında, günlük ihtiyaçlar için böyle güçlü bilgisayarlara ihtiyaç olmadığını da gösteriyor.

Birçok ülkede günlük yaşama giren bilgisayarlar çoğunlukla internet, e-posta ya da yazı yazmada kullanılıyor. Bunun yanında güçlü bilgisayarlara ihtiyaç da artmaya devam ediyor.

Son yıllarda "Her Çocuk İçin Bir Dizüstü" (OLPC) bilgisayarı projesi büyük ilerlemeler sağladı. Ancak hedeflenen 100 Dolar maliyete ulaşamadı. Yine de 180 Dolar'a satılmaya başlanan bu dizüstü bilgisayarlar özellikle de geri bırakılmış ülkelerde büyük ilgi gördü.

Gelişmiş ülkelerde küçük ve kullanışlı dizüstü bilgisayarlara gösterilen rağbet bilgisayar sektöründe yeni bir piyasa yarattı. Özellikle Uzakdoğu tekeli olan ASUS şirketinin EeePC adındaki 300 Dolar'lık bilgisayarı gerek sektördeki uzmanlar gerekse de sıradan kullanıcılar arasında büyük ilgi gördü.

"Her Çocuk İçin Bir Dizüstü" bilgisayarı projesi ya da EeePC'nin ortak özelliği, bugünlerde büyük yatırımlar gerektiren Microsoft işletim sistemini kullanmamaları idi. Her iki

bilgisayar da bugünkü işlemci ve RAM standartlarına göre çok daha yavaş parçalardan oluşuyor. İntel Celeron ya da AMD Geode LX-700 özellikle Kıbrıs'ta pek rağbet görmeyen işlemciler. Ancak tam da bu işlemciler bu bilgisayarlarda kullanılıyor.

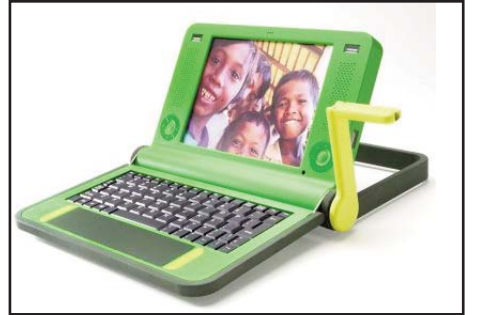
Başlangıçta, iki yıl önce, "Her Çocuk İçin Bir Dizüstü" (OLPC) bilgisayarı projesine ilgi göstermeyen mikroçip işlemci tekeli İntel, OLPC'in başarısı karşısında ona rakip bilgisayarların üretilmesi için kolları sıvadı. ASUS firması ile EeePC dizüstü bilgisayarlarının piyasaya girmesi için büyük yatırım yaparak OLPC'in kullandığı AMD işlemcisine rakip bilgisayarların piyasada yaygınlaşmasına ön ayak oldu.

Her iki bilgisayar aynı zamanda ortak bir başka özellik de taşıyor. Bu dizüstü bilgisayarlar Microsoft Windows yerine çoğunluğu gönüllülerden oluşan yazılımcıların ürettiği ve bedava dağıtılan Linux işletim sistemi ile çalışıyor. Linux işletim sisteminin günlük işlerdeki performansı Microsoft Windows ile çalışan bilgisayarlarla kıyasla çok daha iyi. Bilgisayarda yazı yazmak için gerekli Word programı işlevini gören OpenOffice.org da bedava. Bu durumda ne Windows'a ne de Microsoft Office'e ihtiyaç kalmadan günlük işler bu bilgisayarlar sayesinde yapılabilir.

Başlangıçta gerek OLPC gerekse de ucuz dizüstü bilgisayarlara ilgi göstermeyen Microsoft, bilgisayarın yaygınlaşmasında çağa açan bu ucuz bilgisayar sektörüne el atmaya başladı. Normalde 80-140 Dolar civarında satılan Windows XP'nin değiştirilmiş versiyonunu bu bilgisayarlarda kullanılması kaydı ile 10 Dolar'a satmaya hazır olduğunu ilan etti. Hatta ASUS firması ile anlaşarak piyasa aldatmacasına bile girişti. ASUS, Microsoft ile yaptığı anlaşmada 12GB Hard Disk'li ve Windows XP yüklü EeePC'leri Linux ile çalışan EeePC'lerden daha ucuza satmaya başladı.

Bunun da ötesinde, Microsoft "Her Çocuk İçin Bir Dizüstü" (OLPC) bilgisayarı projesinin bazı ülkelerde satılmasını önleme girişimlerinde de bulundu. Ve bunu da bir ölçüde başardı. Örneğin, Nijerya hükümeti 50 bin OLPC siparişi verdikten sonra Microsoft'un girişimleri sayesinde taleplerini değiştirdi ve OLPC bilgisayarlarının Windows XP işletim sisteminde çalışması gerektiği üzerine vurgu yaparak siparişlerini iptal etti.

Geçtiğimiz haftalarda OLPC kuruluşu dünya piyasasında karşılaştığı bu zorluklar yüzünden Microsoft ile beraber çalışmaya başladığını ve Windows XP'nin bu bilgisayarlarda kullanımını sağlayacağı açıkladı.

Peki ama neden?

Başlangıçta ucuz dizüstü bilgisayarlara hiç ilgi göstermeyen Microsoft'un, günlük ihtiyaçlar için kullanılan bilgisayardaki tekeli korumak (dünyadaki bilgisayarların yüzde 95'i Microsoft Windows kullanıyor) ve hali hazırda bedava dağıtılan Linux işletim sisteminin yayılmasını önlemek amacıyla bu pazarlama yöntemine başvurduğu bir gerçek. Bu gerçek sektördeki uzmanlar tarafından da kabul ediliyor.

Tamamı ile bedava olan özgür yazılım Linux işletim sistemi ve diğer yazılımlar bilgisayar yazılım sektöründe Microsoft'a karşı mücadelede üstünlük sağladıklarını sandıkları anda tekel sermayesine yenik düştü.

Yine de kurulduğu günden beri özgür yazılımın yaşama şansı olmadığını vurgulayan Bill Gates ve Microsoft, özgür yazılımın bilgisayar sektöründeki başarısı karşısında geri adım atarak özgür yazılımlarda çalışan yazılımcılarla bazı projelerde beraber çalışmaya hazır olduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Bolivya, Petrol ve Telefon İşletmelerini Millileştirdi

Bolivya işçilerinin 1 Mayıs kutlamaları ile beraber Bolivya devlet başkanı Evo Morales 10 yıl önce özelleştirilen üç petrol şirketinin millileştirildiğini açıkladı.

Aralarında İngiliz British Petroleum şirketine ait olan Chaco petrol şirketi ile Alman ve Peru sermayelerine ait olan Transredes ve Bolivya Hidrokarbon Lojistik firmaları 1 Mayıs itibarı ile millileştirilince sermaye çevreleri harekete geçerek Bolivya'yı bölmek için çabalarını artırdılar.

Diğer yandan Bolivya'nın en büyük telekom şirketi olan ENTEL'in de millileştirildiğini açıklayan Morales, amaçlarının özellikle de yoksul

kesimlere daha iyi hizmet götürmek olduğunu söyledi.

Petrol bakımından zengin bölge olan Santa Cruz eyaleti yöneticileri, Morales hükümetinin bu girişimleri karşısında merkezi seçim komisyonu tarafından onaylanmayan bir referandum düzenleyerek daha fazla otonomluk talebinde bulundu. Yoksul kesimlerin protesto ettiği bu referandumda katılım yüzde 43 oranında oldu ve sonuç da beklendiği gibi referandumdan evet oyu şeklinde çıktı.

ABD ve Avrupa tekelleri ile hükümetlerinin el altından desteklediği Santa Cruz eyalet

yönetimi, Morales'in yoksulluğu gidermek için yaptığı girişimleri durdurmaya çalışıyor. Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin el ele Morales hükümetini devirme girişimleri karşısında harekete geçen birçok ülkenin aydınları BM'ye çağrıda bulunarak BM üyesi büyük güçlerin Bolivya'da ellerini çekmesini talep ettiler. 10.000'den fazla aydının imza attığı çağrı BM Genel Sekreteri'ne gönderildi.

10.000 aydının yanı sıra birçok sivil toplum örgütü de bu kampanyayı desteklediklerini açıkladı. Merkezi Fransa'da olan Yerli Halkların Hakları İçin Uluslararası Komisyon da bu çağrıya imza atarak burjuva hakların

dahi tekeller tarafından nasıl ayaklar altına alındığını su yüzüne çıkardı.

Bilindiği gibi Bolivya halkı geçtiğimiz yıllarda ilk kez bir yerli devlet başkanı olarak seçti. Yoksulluğa karşı savaşaacağını açıklayan Morales'e destek yoksul yerli kesimlerden geliyor.

Meksika'da Özelleştirmeye Karşı İsyan

Liberal ekonomiyi uygulamaya başlayan yeni Meksika Felipe Calderon hükümeti petrolerin özelleştirilmesi ile ilgili yasa görüşülürken halkın isyanı ile karşılaştı.

Meksika Başkanı Felipe Calderon petrolerin özelleştirilmesi için gerekli yasayı hızlı bir şekilde parlâmentodan geçireceğini sanıyordu. Ancak Geniş İlerici Cephe olarak oluşturulan muhalefet, parlâmento önünde ve içinde gösteriler yaparak parlâmento çalışmalarını kilitledi. Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu (Adelita) kitleler "petrolümüzü savunmak için Adelitalar geldi; kim ki petrolümüzü yabancılara vermek ister boku çıkana kadar dövülecek" dizileri ile özelleştirmeye karşı kararlılıklarını gösterdiler.

Kitleler hükümet ve bazı muhalefet partilerinin gizlice anlaşarak petrolü özelleştireceklerini öğrenince meydanlara döküldüler ve protesto amacıyla parlâmentoyu işgal ettiler.

Petrol zengini olan Meksika'nın petrol gelirleri hali hazırda yerli ve yabancı tekellere gidiyor. Hükümet devlet işletmesi olan PEMAX'ın dünya petrol tekelleri ile rekabet edemez durumda olduğunu, dolayısı ile de 41 farklı alanca çalışma yürüten şirketin 37'sini satmayı planladığını açıkladı.

1938 yılında millileştirilen PEMAX uzun yıllardan beridir petrol alanında birçok işi ABD tekeli olan Halliburton firması ile yapıyor. Ne kadar da Halliburton defterlerde bir "taşeron" şirket olarak görünse de Meksika petrolünü bir kenenin insan kanını emdiği gibi emiyor.

İşyerleri ve mahallelerde örgütlenen Adelita tugayları 50.000'den fazla üyeye sahiptir. Vardiya usulü, parlamento önünde nöbet tutan Adelita

tugayları geçtiğimiz yıllarda da eylemleri ile Mexico City'de hayatı felce uğratmışlardı.

Meksika tarihinde ilk kez bu kadar geniş sivil kitle itaatsizliğinin oluştuğunu açıklayan burjuva uzmanlar Adelita'nın eylemlerini genişletmelerinden kaygı duyuyorlar. Adelita, hükümetin petrol şirketinin özelleştirilmesinde geri atmaması karşısında havaalanını dahi kilitlemeye hazır olduklarını ilan ettiler.

Las Adelitas, Meksika devrim tarihinde kadın askerler olarak biliniyor. Rejimi Adelita'ların radikalleşerek silahlanmasından korktuğu için petrolü özelleştirmek için geri adım atarak farklı yoldan özelleştirme yasasını geçirmeye çalışıyor.

Hükümet yasayı geçirmekle uğraşadursun Adelitalar tüm eyaletlerde petrolün özelleştirilmesi konusunda referandumu hayata geçirmek için çalışmaları başlattı bile... Bu durum karşısında paniğe kapılan rejim, parlâmentonun önemini azalmasını ve doğrudan kitlelerin yasaları geçirmesini sağlayacak bir radikalleşmeye yol açacağından da korkuyor.

Paraguay'da Seçim

Güney Amerika'nın ikinci en yoksul ülkesi Paraguay'da geçtiğimiz ay yapılan başkanlık seçimlerini yoksul kesimlerin desteklediği Fernando Lugo kazandı.

61 yıl aradan sonra ilk kez seçimleri kaybeden sağcı Colorado Partisi oyların yüzde 31'ini alırken, Fernando Lugo yüzde 41'lik oyla büyük bir fark attı.

Eski bir Katolik papaz olan Fernando Lugo yoksulluğa karşı mücadelede uzun zaman yer alan birisi olarak da biliniyor.

Brezilya ve Arjantin arasında sıkışmış olan Paraguay 6 milyon bir nüfusa sahip. Ülke ekonomisi ağırlıklı tarıma dayalı olmasına rağmen ülkede üretilen hidro-elektrik Brezilya'ya satılıyor.

Bolivya'daki Morales'in seçim başarısını örnek alan Fernando Lugo, daha önceki rejimlerin Brezilya hükümeti ile yaptıkları anlaşma nedeni ile Brezilya'ya elektriği piyasa fiyatının altında

satmak yerine bu alanda düzenlemelere gideceği bildiriliyor. Itaipu anlaşması olarak bilinen bu anlaşma 1973 yılında dönemin CIA rejimleri tarafından imzalanmış ve Güney Amerika'da imtiyazlı rejimleri ayakta tutmayı sağlamıştı.

Seçim sırasında gerek Brezilya gerekse de Arjantin ile yapılan anlaşmaların gözden geçirilmesini savunan Lugo gerekirse Uluslararası Mahkeme'ye başvuracağını da sözlerine ekledi.

Brezilya Başkanı Lula da Silva ile de görüşen Lugo'nun, Lula'yı da örnek aldığını açıklaması Paraguay'da yoksulluğu ortadan kaldırmak için Brezilya türü girişimler yapacağını gösteriyor.

Almanya Posta İşçileri Grevde

Almanya devlet posta işletmesi Deutsche Post işçileri toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin çıkmaza girmesi nedeni ile greve gitti.

Nisan ayı ortasında Duisburg, Wiesbaden ve Hamburg kentlerinde greve giden posta işçileri haklarını almak için gerekirse tüm Almanya'da greve gideceklerini açıkladılar. Grev nedeni ile bu kentlerde tüm posta hizmetleri durdu, posta kutuları kapatıldı, mektupları ayırma işlemleri durduruldu, biriken posta gerek evlere gerekse işyerlerine dağıtılmadı.

Posta İşçileri Sendikası temsilcisi Wolfgang Abel, "bu kadar sağlıklı ve kârlı bir firmanın işçileri ve müşterileri azami kârlar uğruna onlar pahasına işlerin yürütülmesine izin veremez" diyerek grevi tüm Almanya'ya yaymaya hazır olduklarını açıkladı. Posta hizmetlerinin

yapılmamasının sorumlusunun da işverene ait olduğunu söyleyen sözcü, 130 bin işçinin ekmeği ile oynandığını dile getirdi.

Posta işçileri; iş güvencesi, çalışma saatleri ve ücretler konusunda anlaşma talep ederken işveren bunların hiçbirine yanaşmayarak çalışma saatlerini uzatmayı, ücret artışının çalışma saatlerini uzatmak kaydı ile verilmesini ve iş güvencesi konusunda ise hiçbir şey yapmamayı dayatıyor.

Sendika, işverenin bu önerilerinin haftalık çalışma saatlerini 2.5 saat artırma, işçilerin öğle molasını kısma ve 12.500 işçinin işine son verme ile özdeş olduğunu açıkladı.

Almanya posta servisindeki grev karşısında işveren geri adım attı ve bu tekliflerinin "son teklif" olmadığını açıklayarak grevin yaygınlaşmasını kısıtlamaya çalışıyor.

Kıbrıs'ta Kızıl 1 Mayıs!

(KSG-HABER) 1 Mayıs bu yıl üçe bölündü. 1 Mayıs sabahı saat 10.00'da iki ayrı miting vardı. Güney Kıbrıs'ta PEO işçi sendikası organizasyonunda düzenlenen mitingle aynı saatte Dev-İş'in önderliğinde yapılan eylem gündüz kutlamaları olarak kayda geçti. Dev-İş'in organizasyonu saat 9.00 itibarıyla Kuşulu Park'ta toplanmaya başlayan hükümet yanlılığıyla bilinen sendika ve çeşitli kurum ve kuruluşlardan yaklaşık 400 kişi, çeşitli sloganlarla saat 10.00'da Sarayönü Meydanı'na yürüyüşe geçti. Başbakan Ferdi Sabit Soyer ve Cumhurbaşkanı M. Ali Talat başta olmak üzere hükümetten bakanların da yer aldığı mitingin coşku ve kitlesellikten uzak olduğu gözlemlendi.

Tüm ülkelerde olduğu gibi 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü Kıbrıs'ta da kutlandı. Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerin beraber katıldıkları kutlamaların bir tanesi Elefteria meydanında gerçekleşti.

İşçiler, emekçiler ve devrimciler 1 Mayıs yürüyüşü için Lefkoşa'daki PEO sendikasının merkezi önünde toplandılar. Yürüyüş başlar başlamaz AKEL Merkez Komitesi üyesi Yorgos Lukaidis Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) Genel Sekreteri Yusuf Alkım'ın yanına gelerek KSP'nin yoldaşımız, dünya komünizminin ve proletaryasının lideri ve SSCB'nin Büyük Önderi Stalin'in posterlerinin KSP üyeleri tarafından taşınmamasını istedi. Gerekçe olarak da bu kutlamanın siyasi olmadığını ve Stalin ile ilgisi olmadığını söyledi. Yorgos Lukaidis'e bu talebin AKEL'in talebi mi yoksa şahsi talep mi olup olmadığı sorulduğunda şahsi bir talep olduğu cevabı alındı. Bunun üzerine KSP Genel Sekreteri Yorgos Lukaidis'e bu şahsi talebin kabul edilemeyeceğini, taşınan 3 Stalin posterinin bireylerin seçeneği ile değil KSP'nin ideolojik seçimi ile bağlantılı olduğunu bildirildi.

Böyle bir cevap alan Yorgos Lukaidis oradan ayrıldıktan sonra geri geldi ve bu sefer Stalin posterlerinin taşınmaması talebinin AKEL'in talebi olduğunu bildirdi. Bu açıklama karşısında, yürüyüşü organize edenlerin (AKEL ve PEO) kararına uymak ve AKEL'in Stalin'i indirme baskısına boyun eğmemek amacıyla KSP PEO kortejinden ayrılarak, yürüyüşün en arkasına geçti ve mevcut yürüyüş kolu ile kendi arasında mesafe bırakarak Stalin posterleri ile Elefteria Meydanı'na yürüdü.

KSP grubu Elefteria Meydanı'na girdiği sırada meydana hali hazırda toplanmış büyük sayıdaki işçi yoldaşlar KSP kortejini alkışlarla karşıladı. KSP'li grup "Zito Stalin" (Yaşasın Stalin), "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" sloganları ile onları alkışlarla selamlayan yoldaşlara teşekkür etti. KSP Stalin Yoldaş'ın posterlerini indirmeyi kabul etmeyerek, AKEL ve PEO'nun komünist ideolojiyi sindirmek amacıyla yaptığı bu girişimi reddederek, Elefteria Meydanı'nda kalmak yerine disiplinli yürüyüşle miting alanını terk etti. KSP'nin yaşananlar üzerine tüm uluslara arası devrimci örgütlere duyurduğu açıklamayı haberin sonunda okuyabilirsiniz.

Akşam ise 1 Mayıs kutlamalarının üçüncü ayağı gerçekleştirildi. Barış Platformu'nun önderliğinde gerçekleştirilen miting muhalif sendika

ve partiler ile çeşitli dernek ve kuruluşlar katıldı. 1500 civarında bir kitlenin katıldığı mitingin, gündüz CTP-Dev-İş önderliğinde yapılan mitingle oranla daha coşkulu, kitlesel ve nitelikli olduğu gözlemlendi. Miting öncesi eski PEYAK önünde toplanan Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi ve EKİM Kültür Merkezi ortak korteji, bayrak, pankart ve dövizlerle 18.00 sularında toplanma yeri olan Çağlayan Parkı'na doğru yürüyüşe başladı. "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Biji Yek Gulan", "Emperyalizme karşı birleşik cephe", "1 Mayıs yaşıyor, yaşatacağız", "Faşizme karşı omuz omuza" gibi sloganlarla yürüyen ortak kortej diğer gruplarla Çağlayan Parkı'nda buluşarak Girne Kapısı-Ledra Palace-Cumhurbaşkanlığı Sarayı güzergahı üzerinden İnönü Meydanı'na ulaştı. Miting alanında şairler marşlarla karşılanan grupların coşkusu görülmeye değerdi. Güney Kıbrıs'tan PEO-AKEL Ortak Delegasyonu, DEOK Sendikası, EDEK Partisi, Kıbrıs Öğretmenler Platformu temsilcileri mitingde yaptıkları konuşmalarda 1 Mayıs'ı selamladılar. Kuzey ve güney kanadından temsilcilerin yaptıkları konuşmalarda öne çıkan nokta ise, Kıbrıs'ın birleştirilmesi ve burjuva-emperyalist temelde bir anlaşmaya duyulan özlem oldu. CTP hükümetine karşı bir alternatif olarak gerçekleştirilen mitingin Kıbrıs sorunu söz konusu olduğunda aynı burjuva temelden kopamayan mesajlar vermesi ise bir çelişki olarak gözlemlendi. Kuzeyde gerçekleştirilen miting müzik dinletisi ile olaysız sona erdi.

KSP ayrıca ülke genelinde 1 Mayıs'ı değerlendiren bir bildiri de yayınladı. Bildiri şöyle:

1 Mayıs 2008 Nasıl Geçti?

1 Mayıs 2008 Kıbrıs'ta ve dünyada sömürünün duraksamadan devam ettiği, dünyanın çeşitli ülkelerinde ve en yakınımızdaki Türkiye'de meydanların işçilere yasaklandığı, işçilere coplarla, kimyasal gazlarla saldırıldığı, fakat tüm bunlara rağmen milyonlarca işçi ve emekçinin 1 Mayıs 2008'i işçi sınıfının mücadelesinde bir ileri adım olarak kullandığı koşullarda geçti.

Tüm bunlar yanında "ileri" yaşam koşullarından, işçilerin "rahat" çalışma koşullarından bahsedilen ülkemizde 1 Mayıs günü özel sektörde çalışan on binlerce işçinin çalışmaya devam etti. Bu işçilerden bir grubu işlemeye giderken geçirdikleri trafik kazası sonucunda bir işçi hayatını kaybetti, diğer işçiler ise birisi ağır olmak üzere yaralandı.

İşçi ve emekçiler bu sene de 1 Mayıs'ı buruk bir şekilde geçirdi.

İşçilerin, emekçilerin kendi günleri olan 1 Mayıs'ı yılın her gününe yayabilmeleri için örgütlenmeleri ve mücadelelerini yükseltmeleri kaçınılmazdır.

Her gün işlerken veya işe giderken yaşamlarını yitiren yüzlerce, binlerce işçi ve emekçinin yasını tutuyoruz fakat bu sorunların üstesinden gelmek sadece yas tutmakla mümkün değildir!

Sorunları aşabilmek için işçi sınıfının iktidarı ele alacağı, çalışma ve yaşam koşullarının herkes için en üst seviyeye

çıkartılacağı bir düzen kurulmak zorundadır! Bu düzeni kurabilmek için, sosyalist bir ülke yaratabilmek ve sömürüyü, yoksulluğu, insanlık dışı yaşam ve iş koşullarını yok edebilmek için tüm işçi ve emekçiler örgütlenmeli ve sosyalist devrim mücadelesinin zaferi için üzerlerine düşeni yerine getirmelidirler.

Bu yapılmadığı müddetçe işçiler,

emekçiler dışında herhangi bir sınıf çıkıp onlar işçin bu mücadeleyi vermeyecektir!

Bu mücadele onlarındır!

Bu mücadeleyi sahiplenmek onların görevidir!

1 Mayıs'ların sadece bir güne hapsedilmediği ve lâıyığı ile yaşandığı bir dünya için, sosyalist bir dünya için örgütlenmeye ve mücadeleye!

Güney Lefkoşa'daki 1 Mayıs kutlamalarında KSP ile AKEL arasında yaşananlarla ilgili KSP açıklaması şöyle:

1 Mayıs Kutlamalarına Lefkoşa'da Gölge Düştü!

Tüm ülkelerde olduğu gibi 1 Mayıs, işçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü Kıbrıs'ta da kutlandı. Kıbrıslı Rum ve Türk işçilerin beraber katıldıkları kutlamaların bir tanesi Elefteria Meydanı'nda gerçekleşti.

İşçiler, emekçiler ve devrimciler 1 Mayıs yürüyüşü için Lefkoşa'daki PEO sendikasının merkezi önünde toplandılar. Yürüyüş başlar başlamaz AKEL Merkez Komitesi üyesi Yorgos Lukaidis Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) Genel Sekreteri Yusuf Alkım'ın yanına gelerek KSP'nin yoldaşımız, dünya komünizminin ve proletaryasının lideri ve SSCB'nin Büyük Önderi Stalin'in posterlerinin KSP üyeleri tarafından taşınmamasını istedi. Gerekçe olarak da bu kutlamanın siyasi olmadığını ve Stalin ile ilgisi bulunmadığını söyledi. Yorgos Lukaidis'e bu talebin AKEL'in talebi mi yoksa şahsi talep mi olduğu sorulduğunda şahsi bir talep olduğu cevabı alındı. Bunun üzerine KSP Genel Sekreteri, Yorgos Lukaidis'e bu şahsi talebin kabul edilemeyeceğini, taşınan 3 Stalin posterinin bireylerin seçeneği ile değil KSP'nin ideolojik seçimi ile bağlantılı olduğunu bildirildi.

Böyle bir cevap alan Yorgos Lukaidis oradan ayrıldıktan sonra geri geldi ve bu sefer Stalin posterlerinin taşınmaması talebinin AKEL'in talebi olduğunu bildirdi. Bu açıklama karşısında, yürüyüşü organize edenlerin (AKEL ve PEO) kararına uymak ve AKEL'in Stalin'i indirme baskısına boyun eğmemek amacıyla KSP, PEO kortejinden ayrılarak, yürüyüşün en arkasına geçti ve mevcut yürüyüş kolu ile kendi arasında mesafe bırakarak Stalin posterleri ile Elefteria Meydanı'na yürüdü.

KSP korteji Elefteria Meydanı'na girdiği sırada meydana hali hazırda toplanmış çok sayıdaki işçi yoldaşlar KSP kortejini alkışlarla karşıladı. KSP'li grup "Zito Stalin" (Yaşasın

Stalin), "Yaşasın Kızıl 1 Mayıs" sloganları ile onları alkışlarla selamlayan yoldaşlara teşekkür etti. KSP, AKEL ve PEO'nun komünist ideolojiyi sindirmek amacıyla yaptığı bu girişimi reddederek, Stalin Yoldaş'ın posterlerini indirmeyi kabul ederek Elefteria Meydanı'nda kalmak yerine disiplinli yürüyüşle miting alanını terk etti.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs'ın bağımsızlığı için, anti-emperyalist bir Kıbrıs için, adamızın yabancı askerlerden ve üç emperyalist garantörden (zalimlerden) arındırılması için mücadele veriyor. KSP Kıbrıs sorununun çözümünün emperyalistlere teslim olarak değil onları yok ederek, onları adadan kovarak gerçekleşeceğine inanır. Büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve büyük işletmelerin millileştirilmesini talep eder. Burjuva milliyetçiliği ve burjuva milliyetçi propagandanın yasaklanması için çalışır; sözde "anavatanların", İngiltere'nin ve NATO'nun onların doğrudan ve hain yerli burjuvazi aracılığı ile müdahalelerine son vererek Kıbrıs halkının barış içinde yaşayabileceğine inanır.

AKEL'in 1 Mayıs kutlamalarında taşınan Stalin posterlerini yasaklama kararı sadece Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne bir hakaret değil aynı zamanda dünya komünizmine ve dünya proletaryasına ve Kıbrıslı yurtseverlere de hakarettir. Kıbrıslı bir yurtsever ya bir komünisttir ya da komünizmin yakın bir dostudur. Dünya emperyalizmine ve gericiğe karşı savaşıacak başka kim kaldı ki?

Kıbrıs Sosyalist Partisi, AKEL liderliğinin 1 Mayıs yürüyüşünün başında aldığı bu kararı şiddetle protesto eder.

AKEL'in bu tavrı Enternasyonal İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü ruhuna bir lanettir.

Yaşasın Stalin!

Yaşasın Komünizm!

Yaşasın Bağımsız ve Özgür Kıbrıs!

Kahrolsun Sovyet Anavatanımıza İhanet Eden Tüm Hainler!

İyi ki Doğdun Büyük Önder!

5 Mayıs, büyük önder Karl Marks'ın doğum günü...

1818'de Almanya'nın Trier kasabasında doğan Marks, eğitimi aynı kasabada aldı. Önce Bonn'da daha sonra da Berlin'de felsefe ve hukuk okudu. Ancak Berlin'deki çalışması onu felsefeye yöneltti. 1841'de Prusya rejimine muhalif olarak Cologne'da Rheinische Zeitung gazetesini çıkarmaya ve Rhine Eyalet yönetiminin yasalarını detaylı bir şekilde eleştirmeye başladı. Eleştirileri o kadar etkili oluyordu ki dönemin merkezi hükümeti Berlin'den sansürcü göndererek Rheinische Zeitung'u 1843'te kapattırdı.

Rhine Eyalet yönetimini eleştirisi sırasında o güne kadar hukuk ve felsefenin dikkate alınmadığı noktalara özen gösterdi. İnsanlığın gelişmesini anlamak için devleti değil Hegel'in tabiri ile "sivil toplum"u incelemek gerektiğini kavradı ve çalışmalarına bu alanda konsantre oldu. Ancak sivil toplum bilimi politik ekonomi olduğundan bu bilimden detaylı incelemelerin Almanya'da değil Fransa ve İngiltere'de yapılabileceğini anladı.

1843 yılında evlendikten sonra Paris'e gitti ve Fransız Devrim tarihi ile politik ekonomi çalışmalarına kendini adadı. Paris'te 1845'te Deutsch-Französische Jahrbücher gazetesinin ilk sayısının yayınlanmasının ardından Fransa'dan sınır dışı edildi. Brüksel'e yerleşen Marks, aynı dalda çalışmalarına devam etti. Şubat 1847'de patlak veren devrim sırasında o dönemin sosyalizm anlayışının ne kadar ters olduğunu gördü ve Prudhon'un sosyalizm anlayışını yerden yere vuran "Felsefenin Sefaleti" kitabını aynı yıl Paris ve Brüksel'de yayınladı. Burada komünizmin felsefesinin temellerini açıkladı. Ve bu çalışma 1848 yılında Londra'da arkadaşı Friderich Engels ile yayınladığı Komünist Parti Manifestosu'nda detaylandırıldı.

Belçika hükümeti onu sınır dışı ettiğinde Paris'e geri döndü. Almanya devrimi geliyordu ve Marks bu mücadelede yerini almak için harekete geçti. Cologne'da Neue Rheinische Zeitung gazetesinin çıkmasını örgütleyen Marks, arkadaşları ile bu gazeteyi Haziran 1849'a kadar çıkarabildi. Almanya'daki devrim yılları sırasında gazetede çıkan yazıları nedeniyle birçok kez mahkemeye verildi. Prusya hükümeti Marks ile başa çıkamayınca onu Mayıs 1849'da vatandaşı olmadığını bahane göstererek ülkeden kovdu. Almanya'dan Paris'e geçen Marks, Paris'ten de dönemin hükümeti tarafından kovulunca Londra'ya gitti.

Londra o dönemde Avrupa'nın sürgünler şehri idi. Londra'dan Neue Rheinische Zeitung gazetesini bir yıl kadar aylık çıkarmaya devam etti. Avrupa'da devrim dalgası gerileyince politik ekonomi çalışmasına geri döndü ve ünlü British Library'deki (Britanya Kütüphanesi) zengin kaynakları bu amaçla inceledi. Aynı zamanda ABD'de çıkan New York Tribune gazetesine düzenli makaleler yazdı.

Avrupa'daki gelişmeleri yakından takip eden Marks Aralık 1852'de III. Napolyon'un darbesi karşısında "Louis Bonaparte'nin Onsekiz Brumaire'i" kitabını yayınlamak için yapılan darbenin gerçek yüzünü açığa vurdu.

Londra'da çalışmalarına devam eden Marks 1859 yılında politik ekonomi çalışması ile ilgili ilk kitabını yayınladı. "Politik Ekonominin Eleştirisine Bir Katkı" kitabında bugün Marksist-Leninist'lerin savunduğu gerçeği açıkladı. Kitabın önsözünde Marks şunları söylüyordu:

"Varlıklarının toplumsal üretiminde, insanlar, aralarında, zorunlu, kendi iradelerine bağlı olmayan belirli ilişkiler kurarlar; bu üretim ilişkileri, onların maddi üretici güçlerinin belirli bir gelişme derecesine tekabül eder. Bu üretim ilişkilerinin tümü, toplumun iktisadi yapısını, belirli toplumsal bilinç şekillerine tekabül eden bir hukuki ve siyasi üstyapının

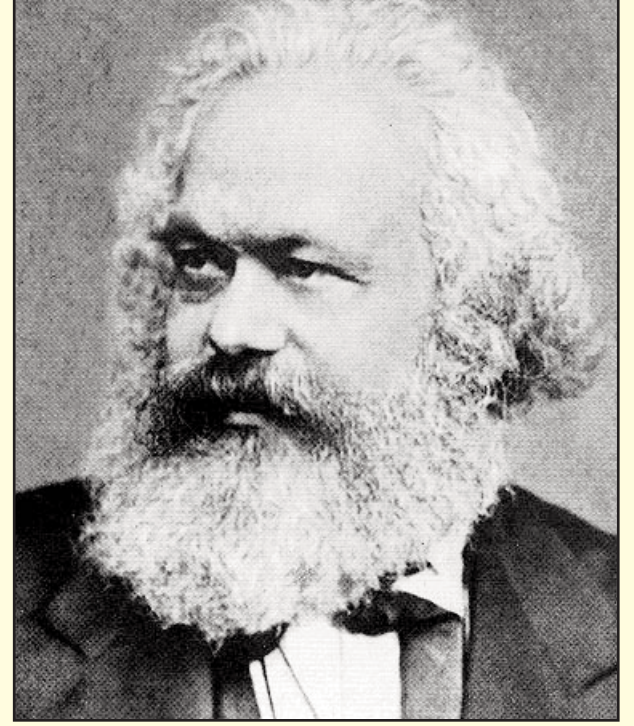
üzerinde yükseldiği somut temeli oluşturur. Maddi hayatın üretim tarzı, genel olarak toplumsal, siyasi ve entelektüel hayat sürecini koşullandırır. İnsanların varlığını belirleyen şey, bilinçleri değildir; tam tersine, onların bilincini belirleyen, toplumsal varlıklarıdır. Gelişmelerinin belli bir aşamasında, toplumun maddi üretici güçleri, o zamana kadar içinde hareket ettikleri mevcut üretim ilişkilerine ya da, bunların hukuki ifadesinden başka bir şey olmayan, mülkiyet ilişkilerine ters düşerler. Üretici güçlerin gelişmesinin biçimleri olan bu ilişkiler, onların engelleri haline gelirler. O zaman bir toplumsal devrim çağı başlar. İktisadi temeldeki değişme, kocaman üstyapıyı, büyük ya da az bir hızla altüst eder. Bu gibi altüst oluşların incelenmesinde, daima, iktisadi üretim koşullarının maddi altüst oluşu ile —ki, bu, bilimsel bakımdan kesin olarak saptanabilir— hukuki, siyasi, dinsel, artistik ya da felsefi biçimleri, kısaca, insanların bu çatışmanın bilincine vardıkları ve onu sonuna kadar götürdükleri ideolojik şekilleri ayırt etmek gerekir. Nasıl ki, bir kimse hakkında, kendisi için taşıdığı fikre dayanarak bir hüküm verilmezse, böyle bir altüst oluş dönemi hakkında da, bu dönemin kendi kendini değerlendirmesi göz önünde tutularak, bir hükme varılamaz; tam tersine, bu değerlendirmeleri maddi hayatın çelişkileriyle, toplumsal üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çatışmayla açıklamak gerekir. İçerebildiği bütün üretici güçler gelişmeden önce, bir toplumsal oluşum asla yok olmaz; yeni ve daha yüksek üretim ilişkileri, bu ilişkilerin maddi varlık koşulları, eski toplumun bağrında çiçek açmadan, asla gelip yerlerini almazlar. Onun içindir ki, insanlık kendi önüne, ancak çözüme bağlayabileceği sorunları koyar. Çünkü yakından bakıldığında, her zaman görülecektir ki, sorunun kendisi, ancak onu çözüme bağlayacak olan maddi koşulların mevcut olduğu ya da gelişmekte bulunduğu yerde ortaya çıkar."

1867'de ise politik ekonomi çalışmasının birinci cildini (Das Kapital) yayınladı. Kapitalist ekonomiyi bilimsel olarak en ince parçacığına kadar inceleyen, bu parçacıklar arasındaki bağlantıları ve çelişkileri gün ışığına çıkaran Marks bu kitapta diyalektiği ustaca uygular. Emek ile sermaye arasındaki gizli ilişkiyi, kârın artı-değer sömürsünden nasıl elde edildiğini, toplumsal emek ile kapitalist mülkiyet arasındaki antagonizmanın proletaryayı zafere nasıl götürdüğünü açıklar. İnsanları açlığa iten kapitalist ekonomik krizlerin kapitalist üretim biçiminin kaçınılmaz bir parçası olduğunu sergileyen Marks, insanlığın mutlu bir yaşama ancak komünizm ile ulaşacağını gösterdi.

Ancak Marks bununla yetinmedi. Politik ekonomi çalışmalarını yürütürken Uluslararası İşçi Birliği'ni de yönetti ve o dönemde birlikte bulunan ve yanlış yaklaşımlar sergileyenleri acımasızca sistemli olarak eleştirir. Bu sayede gerek Avrupa'da gerekse ABD'de Marksist dünya düşüncesinin kök salmasını sağlar. Avrupa'da Marksist partiler 1800'lerin sonlarında güçlenerek işçi sınıfı partileri olarak yerlerini alırlar.

Marks'ın ölümünden sonra Rusya'da geniş kök salan Marksizm, Lenin'in önderliğinde işçi sınıfının örgütlenmesine ön ayak olur. Devrimci bir Marksist partinin ideolojik temelini atan Lenin, Avrupa'daki işçi partilerinin aksine devrimci partinin nasıl örgütlenmesi gerektiğini detaylı olarak ele aldı. Lenin işçilerin sadece ekonomik mücadele değil siyasi mücadele de yürütmesi gerektiğini vurguladı ve işçi sınıfının örgütlenmesinin ideolojik temelini attı. Lenin devrimci parti konusundaki düşüncesini şu şekilde özetledi:

"İddia ediyorum ki, 1) istikrarlı ve sürekliliği sağlayan bir önderler örgütü olmaksızın hiçbir devrimci hareket yaşayamaz; 2) mücadeleye kendiliğinden katılan kitle ne kadar genişse (...) böyle bir örgütün gerekliliği o kadar acildir ve bu örgüt o kadar sıkı olmalıdır... 3) böyle bir örgüt, esas

olarak, devrimci faaliyetle profesyonelce uğraşan kimselerden oluşmalıdır; 4) böyle bir örgüte üyeliği, örgüte ancak profesyonel devrimci faaliyette bulunan, siyasi polise karşı mücadele sanatında profesyonelce eğitilmiş kimselerin katılabileceği derecede ne kadar kısıtlıysak, otokratik bir devlette, böyle bir örgütü ortadan kaldırmak da o kadar zor olur, ve 5) harekete katılma ve onun içinde aktif olarak çalışma imkanına sahip olan, işçi sınıfından ve toplumun diğer sınıflarından kimselerin sayısı o kadar fazla olur." (Lenin- Ne Yapmalı?)

Rusya Bolşevik Partisi işte bu temelde inşa edilerek geniş işçi ve ezilen sınıfların kitle partisi haline dönüştü; 25 Ekim 1917'de Rusya'da Marks'ın gösterdiği emek ile sermaye arasındaki antagonizmayı proletaryanın zaferi, proletarya diktatörlüğü ile çözdü. Geri bir tarım ülkesi ve ulusların hapishanesi olan Rusya'da işçiler ve yoksul köylüler ulusların gönüllü birliği temelinde Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni (SSCB) kurdu. 20 yıl gibi kısa bir sürede SSCB dünyanın ikinci büyük endüstri ülkesi konumuna bu sayede geldi. 1940'larda dışlarına kadar silahlanmış Nazilerin saldırısını göğüsledi. Sadece SSCB'yi değil, Avrupa'yı ve tüm insanlığı faşizmin barbarlığından kurtardı. Bugün birçok kapitalist ülkelerde var olan burjuva demokrasisi ve burjuva "sosyal" haklar SSCB'nin bu üstün başarıları sayesinde. Büyük Ekim Sosyalist Devrimi tüm dünya işçilerine ve ezilen halklara ışık tuttu.

Marks ve yoldaşı Engels birçok yazılarında komünist toplumun birçok Avrupa ülkelerinde gerçekleşecek devrimlerden sonra hayat bulacağını söylemişler. Fakat, Marks ve Engels modern komünist ideolojinin bir dogma olmadığını, bir bilim olduğunu sürekli vurguladılar. Gerek yaşam, gerekse SSCB'nin ve Doğu Avrupa'nın sosyalizm yönündeki pratik tecrübeleri SSCB gibi ülkede komünizme geçişin mümkün olduğunu gösterdi.

İşte bu Marksist-Leninist ideolojiyi geliştiren Stalin burjuvazinin SSCB'de yok edildiği ve Stalin Anayasası'nın kabul edildiği 1936'da, sosyalist toplumun yerinde sayamayacağını, komünizme doğru ilerlemek zorunda olduğunu açıkladı.

Bilim ve teknolojiye ve hammaddelerinin işlenmesinde yaşanan devrimler, mikroçiplerin günlük yaşamda evrenselleşmesi ve de üretim yapan insanoğlunun (üretim aktif nesnesi) gelişmesi, günümüzde komünizmin ne kadar kaçınılmaz olduğunu bariz bir şekilde göstermektedir. İnsanlık tüm bu gelişmeler sayesinde dünya çapında üretimi planlayabilir, açlığı, cehaleti ve basit hastalıklardan ölen milyonlarca çocuk ve insanları bu sefaletten kurtarabilir konumdadır. Ancak komünizm barbar milli ve dini çatışmalara son vererek insanların kardeşçe yaşamasını sağlayabilir.

İyi ki doğdun büyük önder!

KSP'den Eyleme Destek

Toplumcu Demokrasi Partisi (TDP)'nin 26 Mayıs'ta organize ettiği "Hak Arıyoruz, Baş Kaldırıyoruz" eyleminde hükümete protesto vardı. Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP) ve Demokrat Parti (DP) ve Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEÖS)'ün de örgüt lideri düzeyinde destek belirttiği eylem saat 10.30'da Kuşulu Park'ta başladı. Parkta toplanan eylemciler, pankart ve dövizlerle Meclis'e yürüyüşe geçtiler. Sık sık "Hükümet istifa", "Susma sustukça sıra sana gelecek", "Kahrolsun faşizm" gibi sloganlar atarak Meclis önüne gelen eylemciler alkış, ıslık ve düdükle protesto başladı. TDP Genel Başkanı Mehmet Çakıcı ilk sözü alarak Lefke Avrupa Üniversitesi (LAÜ)'de sendikalaştıkları ve greve katıldıkları için işten atılan öğretim görevlilerinin durumunu kınadı. Hükümeti ağır sözlerle suçlayan Çakıcı, böylesi yönetimlerin 1930'ların faşizm dönemlerinde veya darbe süreçlerinde yaşandığını iddia etti. "Bugün sağda duran (DP), solda KSP ve biz bir araya geldik. Haksız uygulamaları protesto ediyoruz" ifadelerini kullanan TDP Başkanı, LAÜ'de öğretim üyelerinin işten atılmalarını protesto amacıyla Meclis kapısına siyah bir cüppe ve kalem bırakarak, daha sonra sözü

DP Başkanı Serdar Denktaş'a verdi. Serdar Denktaş da konuşmasında halkın sorunlarının büyük olduğunu söyleyerek, hükümeti suçladı. Son sözü alan KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım da örgütlülüğün önemine dikkat çekti. Alkım, hükümetin emekçilerin örgütlü duruşundan son derece rahatsız olduğunu kaydederek, "İşçi ve emekçiler ancak örgütlülüklerini korudukları ve geliştirdikleri sürece hak arama mücadeleleri başarıya ulaşabilecektir" ifadelerini kullandı. LAÜ'de yaşanan sürecin ve mücadelenin diğer özel üniversitelere de emsal teşkil etmesi gerektiğini vurgulayan Alkım, emekçilerin birlik olması gerektiğini savundu ve emekçilere mücadelelerinde başarılar diledi. Alkım'ın konuşmasına başlamadan önce bir kişinin gazeteci olduğunu

iddia ederek provokasyon yaratmaya çalışması ve bunun üzerine gerilen ortam da dikkatlerden kaçmadı.

Daha sonra Merkez Bankası'nın grevdeki çalışanlarını ziyaret eden eylemci grup, Memur-Sen'e ve grevci memurlara mücadelelerinde başarılar diledi.

KSP Lefke'de

Aynı günün akşamı, Lefke Platformu'nun düzenlediği "Özerk, Demokratik Üniversite Ateşi" etkinliğine katıldı. KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım ve diğer

partililerin katıldığı eylemde ateşler yakıldı, özerk, bilimsel üniversite talepleri dile getirerek destek ve dayanışma istendi. Etkinlikte KSP'nin LAÜ'de yaşananlarla ilgili dağıttığı bildiriler halk tarafından büyük ilgi gördü.

KSP: LAÜ'de Yaşananlara Kayıtsız Kalınmamalıdır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi, Genel Sekreter Yusuf Alkım imzasıyla, Lefke Avrupa Üniversitesi özelinde yaşananları ve sendikal örgütlülüğün önemini anlatan bir basın bildirisi yayınladı. Tüm işçi ve emekçilerin sendika ve örgütlerinde birleşmeleri gerektiğine vurgu yapılan bildiriye, eğitim başta olmak üzere tüm insani hakların tam tesliminin ancak sınıfsız-sömürsüz bir toplumda mümkün olduğuna dikkat çekildi. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz:

Duyarlı Lefkeliler ve tüm ilerici,

Geçmişte kendi çıkarları uğruna toplumun büyük bir kesiminin mobilize edilmesine katkı koyanlar, uzun bir süredir yine bu kesimler üzerine ölü toprağı serpmektedirler.

Örgütlü mücadele güç demektir. Geçmişte de bunun bilincinde hareket etmeyi başarabilen ve onurlu bir duruş sergileyen Lefke halkı bugün de üzerine düşeni yapacaktır.

Her fırsatta özel sektörde sendikalaşmadan yana olduğunu iddia eden CTP yönetimi, bir kez daha kendi kontrolü dışındaki örgütlülüğe ne kadar karşı olduğunu ispatlamıştır.

LAÜ'nün başına atadığı gerici yönetim ile üniversitenin faşizan uygulamaların alanına dönüşmesine neden olan CTP yönetimi başta emekçiler olmak üzere halka hesap vermek

zorundadır.

Ülkemiz işçileri ve emekçileri CTP'nin sermayeden yana olan duruşunu görmeli ve emekten yana, ilerici örgütlenmelerle baskılara karşı direnmelidir.

Bugün LAÜ'de yaşananlar şimdiye kadar her gün işçi ve emekçilere uygulanan baskıların gün geldiğinde bilim insanlarında da uygulanacağını kanıttır.

"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın!" diyerek günü kurtarmak çözüm değildir, çünkü her geçen gün daha da azgınlaşan bu yılan giderek daha çok kişiye dokunmaktadır.

Kapitalist-emperyalist üretim ilişkileri ve bunun sonucu ortaya çıkan yönetim biçimleri ile demokratik ve refah içerisinde bir toplumsal yaşam mümkün değildir.

Bilimsel-demokratik eğitim sistemi, parasız-eşit sağlık hizmeti ve tüm diğer insani haklar, sınıfsız-sömürsüz bir toplumsal yapı ile mümkündür.

Böylesi bir yapıya ulaşabilmek için ezilen, sömürülen, baskıya uğrayan tüm kesimler birleşmeli ve birlikte mücadele vermelidir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak tüm ilerici-demokrat kesimlere yapılan bu faşizan uygulamalara sessiz kalmama çağrısında bulunuyoruz.

Ülkemizde yaşanan sorunlar köklü çözüm getirmek için, baskıya uğrayan, sömürülen ve ezilen tüm kesimlere Anti-emperyalist birleşik bir cephede örgütlenme çağrısında bulunuyoruz!

